ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை

(லிமிடெட்)

இச்சபையில் இதுவரையில் அச்சிட்டக்ரந்தங்கள்.

தனிஸ்லோகம் ஸவ்யாக்யாநம் ப்ரதிபததாத்பர்ய ஸஹிதம்			3	4	0
பாரதாதி தனிஸ்லோகம்.	,,	,,	0	5	0
ராமசரம ஸ்லோகம்.	,,	,,	0	3	0
முதல் திருவந்தாதி - ஸவ்யாக்யாநம் - அரும்பதஸஹிதம் ப்ரதிபதஸஹிதம்			1	2	0
இரண்டாம் திருவந்தாதி	,,	,,	0	12	0
மூன்றாம் திருவந்தாதி	,,	,,	0	11	0
நான்முகன் திருவந்தாதி	,,	,,	0	14	0
திருவிருத்தம்-ஸவ்யாக்யானம்-அரும்பதஸஹிதம்-ப்ரதிபத தாத்பர்யஸஹிதம்			3	12	0
திருவாசிரியம்	,,	,,	0	5	0
பராசரவிஶிஷ்டபரமதர்ம சாஸ்த்ரம் தாத்பர்யஸஹிதம்			0	14	0
ஸ்ரீக்ஷஸ்தோத்ரகப்ரவணி			0	5	0
ஷண்மததர்சினி			0	3	0

பதிதர்ம ஸமுச்சயம் அச்சாய்வருகிறது.

இப்படிக்கு,

கராலபாடி - ஆழ்வாரய்ய,

கார்யதர்சி தநாதிகாரி.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீவைஷ்ணவக்ரந்த முத்ராபகஸபை (லிமிடெட்.)

[illegible]

இந்தக்ரந்த மருளிச்செய்தவர், ஸ்ரீமத் யதிவர லோகாசார்ய வரவரமுனி ப்ரப்ருதி பூர்வாசார்ய தர்சநத்துக்கு அத்யந்தோபகாரகரான அண்ணா அப்பங்கார் என்று ப்ரஸித்த திருநாமத்தையுடைய வாதூலவம்சஜரான வீரராகவாசார்யர். இவர் மஹீஸார மென்கிற திருமழிசையில் சாலிவாஹந சகாப்தம் ௧௬௮௮-வதான வ்யய நாம ஸம்வத்ஸரம் ஆனி மாஸம் க்ருஷ்ண சதுர்த்தி வ்யாழக்கிழமை அவிட்ட நக்ஷத்ரத்தில் அவதரித்தார். இவர் தகப்பனாருடைய திருநாமம், நரஸிம்ஹாசார்யர். இவருடைய குடி யதிவர ஸாமிநேய ஸ்ரீதாசரதி ப்ரமுகாவதாராபிஜ்ஞக்ரமான கந்தாடை. யஜுஶ்ஶாகை, ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம். இவர் பதினைந்துவயதுக்குள் ஸ்வசாகையான யஜுஶ்ஶாகையையும், தர்க்க வ்யாகரண மீமாம்ஸா ஸாங்க்ய வேதாந்தாதி சாஸ்த்ரங்களையும், காவ்ய நாடகாதி க்ரந்தங்களையும் அப்யஸித்து ஜ்யோதிஶ்ஶாஸ்த்ர ஸங்கீத ஸாஹித்ய சாஸ்த்ரங்களையு மவலோகித்து அநேக நதீதேச நகரங்களையுடையராய், தம நகரம் இருபது வயஸுக்குள் ஸகல சாஸ்த்ர ஸித்தராய் தமக்குப் பிதாவான நரஸிம்ஹாசார்யரிடத்தில் நின்றும் திருவாய்மொழி முதலான ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களை ஸேவித்து காவ்ய நாடகாதி க்ரந்த நிர்மாண ஸமர்த்தராயெழுந்தருளியிருந்தார். இவர்க்கு வேதாந்தவித்யா தேசிகாக்களான ஆசார்யர்கள் வாதூல வரதாசார்யர், ஸ்ரீரங்காசார்யர். இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள் ஸக்திஸாரோதயம், வேதவல்லீ ஸுப்ரபாதகம், ஹேரம்பாஷ்டகம், கவீஷ்டதண்டகம், ஸாங்கஸந்தேசம், கல்யாணகல்யாண நாடகம், விஜயராகவப்ரிணய நாடிகை, லக்ஷ்மீஸாரவிஷயவர்ணிகை, ந்ருஸிம்ஹாஷ்டகம், மஹாவீரசரித வ்யாக்யாநம், உத்தரராமசரித வ்யாக்யாநம், ஏகச்லோகியின் வ்யாக்யாநம், ஸ்ரீவ

ஸந்த்யாவந்தனவ்யாக்யானத்திற்கு அரும்பதம், ராமாநுஜாஷ்டக வ்யாக்யானம், நக்ஷத்ரமாலாவ்யாக்யானம், ஸுந்தரபாஹுஸ்தவ வ்யாக்யானம், இந்த உபக்ஷேபஶ்லோகப்ரவணீ, ஷண்மதஸங்கதீ, "ஶ்லோகஸ்தோத்ர ரத்நஸ்ததிஸம்ப்ரதாய" இத்யாதிஶ்லோகவ்யாக்யானம், ஸம்க்ஷேபஸாரஸங்க்ரஹம், ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸாரம், தேவராஜமங்களவிரசித பரமார்த்த ஶதகவ்யாக்யானம், முக்திஸாதந நிரஸநவிஷயக்ரந்தம், முக்த்யுபாயஸ்திரஸம், ராமாநுஜாதிராஜ வைபவஸாரம், ப்ரபத்திப்ரபஞ்சந பஞ்சவிம்ஶதி, முக்திஸத்தாதீபிகா, ந்யாயஸாரம், தத்வஸாரம், கர்மவாதஶாஸ்த்ரவிவரணம், தாத்பர்யஸங்க்ரஹம், அத்யாத்ம பரமோக்ஷஸாரம், "ஸௌம்யோபநிஷத்" என்கிற ஶ்லோகத்திற்கு வ்யாக்யானம், தத்வஸார வ்யாக்யானம், ஸத்ஸித்தாந்தநிரூபணம், த்ரிம்ஶத் ஶ்லோகார்த்தஸாரம், வ்யாஸஸூத்ரஸங்க்ஷேபம், பழநடைவிளக்கம், திருச்சந்தவிருத்த ப்ரதிபதம் முதலான அநேக க்ரந்தங்கள். இவர் ஸ்ரீரங்காதி திவ்யதேச யாத்ரையாக எழுந்தருளி அங்கங்குள்ள வாதிகளை ஜயித்து திக்விஜயம்செய்து நம்முடைய ஸித்தாந்தத்தை வாழ்வித்துக்கொண்டு ௯௪-திருநக்ஷத்ரம் இவ்விபூதியி லெழுந்தருளியிருந்து, ஈஶ்வரவருஷம் ஐப்பசிமாஸம் ஶுக்லபக்ஷத்வாதஶியில் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

ஸகலஶாஸ்த்ர கநகாகரஸந்தோஷ
நிகரவிஸ்தாரிதவிபுதநிஜஶிஷ்யஸங்க: |
பரமஹம்ஸாஶ்ரமஸமாஜிதபாதபத்மம்
ஸர்வஜ்ஞமராமாநுஜார்யதாஸம் விபு: ||

இப்படிக்கு,
இச்சபா பண்டிதரான
மாடபூசி - ராமாநுஜாசார்யர்.

श्रीः

श्रीमते रामानुजाय नमः.

वीरराघवसूरि विरचिता

दुष्करश्लोकटिप्पणी.

अवतारिका.

[illegible] ।
[illegible] विजयते सूक्तिः [illegible] ॥

इह खलु, श्रीरामायणमादिकाव्यमिति प्रसिद्धम्. उत्तमं काव्यञ्च (१)‘ध्वनिप्रधानं काव्यम्’ इति काव्यलक्षणविदः प्राहुः. (२)‘यत्र वाच्यातिशायि व्यङ्ग्यं स ध्वनिः’ इति ध्वनिविदस्समामनन्ति. (३)‘समुद्र इव रत्नाढ्यम्’ इति वदता [illegible] श्रीरामायणे गम्भीरा [illegible] सन्तीत्यवगम्यते. रत्नदृष्टान्तेनापि [illegible] (४)‘[illegible]’ [illegible]

---

(१) काव्यादर्शे- (२)

(३) श्रीरामा-बाल ३-४. (४)

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த சரமச்லோக வ்யாக்யாநம்.

அவதாரிகை.

சரமம் க்ருதவாந்ராமோ ஹிதோ யத்நயா ஸஹ: |
யாரயத்ராத்தநாதேஹம் நசோகேநாவஸீததி ||

பி—(௧) "ஸந்திக்தேஷு வாக்யேஷு வாக்யசேஷாத்து நிர்ணய:" இத்யுக்த்வா - வாக்யசேஷநியாமக ப்ரகரணாதிஸத்பாவே வாக்யசேஷோ நிர்ணாயக இத்யவகம்யதே. அதஏவ (௨) "யஜ்ஞைஸ்த்வமக்ஷாஸ:" இத்யாதௌ, (௩) "த்விதாநாம் வஞ்சநாமநாஜ்ஞாவைஷ்ணவாநாம் | உத்த்ருதே ச ந்யாயோ வாயோரவாயிதாஸ்வயமா:" இத்யாக்ஷிப்யா ச நேகாமயா வாயக்காரண்யேந வாயவஷ்டம் வாயவதுகம் வேதிதாத்ரி கௌரஸ்யேவ தத். தத்ராச வ்ருத்திகசேஷாணாம் த்யத்ர யேநாச நேகாமயாவாகம் ஶப்தாந்யாஸநாநாதத். ததேதத்ஸம்ஜ்ஞவி நியாயஸமவத்க்ருஷ்ணாபேக்ஷ: கேஷாஞ்சி த்ஞாகாநாம் வ்ருத்திகஸாரஸ்ய பரஸ்யாநுவநயா ஸுத்ரீ பூர்வா கந்யாயேந ஜ்வந்யமவாவலிகதா:.

தத்ர, (௪) "காவ்யம்ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாச்சரிதம்" இதிவசநேந-ஸீதாயா சரித்ரஸ்ய ஸ்ரீமத்ராமாயணஸ்ய ப்ரா-ஷகாரஸாரேவ நா உத்ராவஸ்யம்ஸமணீயதாமவமாக, ப்ரா-ஷகாரஸாரேவ, ஸமவதிகாரகேஸ தோவாஷ்டமே ச ரத்ஜ்ஞ கோசமா ஹிரவ்யாஜ்ஞ ரவேக்ஷிதவாந், தத்ரவசாவ்ருத்திகாம் ஸீதா விச்லேஷ காஷிகாரகேஸ த்தாவ்யாக்ரமேஷு ராமேவாம் ஸந்தேக கத்வக்ராம்சிஷ்டமஹாம் வ்யதிவாதயத், "சரமம்க்ருதவாந்" இதி ச்லோகம் வ்யாவிவ்யாஸவோ ஸமவதத்க்ருஷ்ணாபா:

---

(௧)

(௨) யஜுஷி-கா-௨-ரு-௩.

(௩) ஜீவாம்ஸாகாரிகா.

(௪) ஸ்ரீராமா - பால -௪-௭.

ஓக்ஷரஶ்லோக வ்ராவ்ரா—ஸடிவணீ.

வ்ய.—(க) "அந்த்ர ஶீர்ஷாஹூரா ஜேயாஹந்த்ர வ ஹநஜத்ஃ ஹரி
ணீவாரஜாத்ரேண வஜணாஜோஹிதம்ஜமஜ"

பி—ஹந்ஜக்ர தமஹாயா: காஜகஸ்வாஜிநா உந்யாஸிஷி
வரிஹாரவஜவக ஜவஹஶிதா உஉ ஸிரஜவ காஷாவஜ்ஞ
கஸ்வம் வஹஶயஞோ உவதாரயஞி, (அந்த்ரஶீர்ஷாஜ
இத்ராஜிநா.

[ஹரிணீவாரஜாத்ரேண வஜணா மாஜேயாதீஷாஹந்த்ர
ஹநஜதஸ்ராஉந்த்ர ஜமஜ்ஞாஹிதழ] இதி யோஜநா. அத்ர,
அந்த்ரேதிவஹஅயேஉவி நாஉயிகாரணாஸ்வஸவஜ்ஜா; தயா
ஸதி, ஶீஷ ஹநஜஜ்ஞரஜந்ஸிநாரஞ் ஹணி விஹ்ராநஸஜம
தோ ஜோஹிதகேஸ்வாக்ரா, தயோஜாஹ விரஹா உஸிஜஸ:.
நாஉவிவிஷயஸ்வாஸவஸ்வஜ்ஜா; தயாஸதி, வஜணோஜோ
ஹவிஷயஸ்வாஉவிஸ்ராவத்தே:. நவாஉந்த்ரே த்வஸ்.அந்ஜ
மஜிதஸ்வஸ்ஜவதி; ஸவஜவஸாரஸ்ராவத்தே:; தயோஜாஹ
நிஜஷயாஉவிஜஸ்ஸ; ஜமவஸ்ரேவதநஜாத்வரதாவத்தேஸ.
கிஞ-(உ) "ஸத்தாயாம்மணே நஹ்வஸ்வ ஸாஜா நாயிகாரணஸ்"
"அஜேஹ வ்ஷ: கவிஸம்யோதீ" (ங) "தாரஹாயஜம்வேநஜ:" (ச)
"வ்யாஜமம்நிதஜவிஜஜயேக்ஷாஜம் ஸஜஞதம் காவயோ:"
(ரு) "கக்ஷம்காவயோ:க்ஷம்வஜஜ்ஞ விவாமம்வக்ஷாஷி விஷ்ச
தம்நிதஜ்ஜ" இத்ராஹாவிவாஉவஜ்ஜஹகஜ்ஜ ஸஜஜ்ஜா. கவஜ்ஜ
ஹகஸ்வஞஹ ஸரஜவ ஸஜஙவிஜஶஷ:..அந்ஶஜஅய ஞஹ
வேதந வ்திமோமிக ஜமஹாயிகாரணவாவிஸ்வாஜ்ஜதநரஜவா
ந்வாஜ;(சா) "ஸஜா நஜிதாரஜ்ஜஜ்ஜேநஜ" இத்யத்ர இ.தாரஶஜஸ்
நிஜிஜஷ ஸஹ்ஶவாவிஸ்வநிணஜயாஜ,தத்ராய ஸ்வாஹந்ஶஜ
ஸ்ராஉவிதஜஹளவிதாஜ, (எ) "யத்ர நாஉந்யத்பஶ்யதி நாஉந்ய
ச்ச்ருணோதி நாஉந்யத்விஜாநாதி ஸ ஹூமா" இத்யத்ர தயா

(க)   (உ) அநஜாநதீயிதள- வ்ரா-வ:-   (ங)

* விவாஜஜிதி வாமாஜ்ஞாழ,

(ச) ஜாஜவிகாஙிஜிதீயே-ங   (ரு)   (சா)

(எ) ஊாந்தோஜேக்ய-எ-உச-க.

[illegible] — என்று - [illegible]

[illegible] (க) [illegible]

[illegible] (உ) [illegible]

[illegible]

[illegible] (என்று [illegible]) [illegible].

([illegible]) — [illegible]

(க) [illegible]. (உ) [illegible].

வ்யா—மான்குளப்படியோடொத்த ஸ்ரீயின் அவயவவிசேஷத்திலக ப்படாதே சதுர்முக விரஞ்சன திருவடியகப்படப்பிராட்டியைத்

[illegible] (மான் குளப்பு) [illegible] (ஸ்ரீயினவயவவிசேஷ) [illegible] (இல்) [illegible] (அகப்படாதே) [illegible] (அகப்பட) [illegible] (சதுர்முகவிரஞ்சன) [illegible] (௧) "[illegible]" [illegible] (திருவடியகப்பட) [illegible] (அகப்பட) [illegible] (௨) "[illegible]" [illegible] (௩) "[illegible]" [illegible] (௪) "[illegible]" (௫) "[illegible]" (௬) "[illegible]" (௭) "[illegible]" (௨) "[illegible]" [illegible]

(௧) (௨) ஸ்ரீராமா-ஸு-௧௯-௨௪.
(௩) ஸ்ரீராமா-ஸு-௧௫-௫௫. (௪) ,, ,, ௧.
(௫) ,, ௧௯-௨. (௬) ,, ,, ௨௪.
(௭) ,, ,, ௨௬.

மூ—தக்ஷிணம் க்ருத்வாநு

வ்யா—திருவடிதொழுது, பிராட்டிவைலக்ஷண்யத்தையு மிவளெழுந்தருளியிருக்கிற தைந்யத்தையுங்கண்டு, "இவளை யிப்படியிருத்துவதே" என்று பெருமாளை ஶிக்ஷா ஸந்தேஹம்பண்ணுகிறான்.

(தக்ஷிணம் க்ருத்வாநு ராம:)

டீ—அத ஏவ "தயா ச ஜீவதீதி விஜ்ஞாயதே 'தக்ஷிணம் க்ருத்வாநு' இத்யாதி ஶ்லோகத்வயேந" இதி தத் வ்யாக்யாதார:. (திருவடிதொழுது) இதி (௧) "ப்ரணிபத்யோபஸ்ருத்ய" இத்யுக்தேந ப்ரகாரேண. (பிராட்டிவைலக்ஷண்யத்தையும்) இத்யத்ர-(௨) "ஸர்வாண்யங்காநி ஸுவ்யக்தம்" இத்யாதிகமபி த்ரஷ்டவ்யம். (தைந்யத்தையும்) இத்யத்ர-(௩) "தப்தாம் ஶோகேந ஸந்தாபாம்" (௪) "ஶோகஸந்தப்ததைந்யாம்" இத்யாதிகமபி ஸங்க்ராஹ்யம். (இருத்துவதே!) வாயிப்பதே! "சேர்த்துவதே!" இத்யபி கேசித் பட்யந்தே, அந்வய: ஸ்பஷ்ட:. (ஶிக்ஷா ஸந்தேஹம்) ஶிக்ஷேந ஶிக்ஷணஸ்ய ஸந்தேஹ:; ஶிக்ஷாயோக்ய: ஸஹ்ய: ஶிக்ஷா ஸந்தேஹ இதி விக்ரஹ:. அநாதி விஶிஷ்டவிஷயஸந்தேஹாதிஶயத்வாத். ஶிக்ஷா ஸ்வரூபஸம்பாதநாதி விஶேஷ: ஶிக்ஷை: க்ரியமாணா ஸந்தேஹா ஶிக்ஷா ஸந்தேஹ இதி வ்யுத்பத்தி:. அத்ர சாஸ்ய ப்ராமாண்யம் ப்ரணயாத்யவஸ்தை: ஶிக்ஷா ஸந்தேஹா விவக்ஷிதா. ஸர்வஜ்ஞஸ்யாபி தத்ஸந்தேஹோ ந ப்ரத்யாயஸாக்ஷ்யேவ ஶிக்ஷா ஸந்தேஹாத்மக: கவி: ஸந்தேஹஶ்லோகே ஸந்தேஹ ப்ரதீயத இதி பரிஶேஷோக்தம். கிஞ்ச-ராமேணாபி தத்விஷயே (௫) "ந சாஸ்யா: ஶோகஸந்தப்த காதர்யம்" இதி ஸாத்த்வஸந்தேஹ: க்ருதா. அதோ ஹநுமதோ பி ஸந்தேஹ: ஸம்பாவிதா. (௬) "நிந்திதஸ்ஸர்வலோகே ஸாத்த்வா ஹந்தும் விஸந்தேஹே" இதிவத் தித்ராவ:.

ப்ரதீகஸந்தர்பாநந்தரே (தக்ஷிணம் க்ருத்வாநு ராம:) இதி. இதம் ஶ்ருதிவசநவ்யாக்யாநாய ; கௌஸல்யேத்யாதி ஶ்லோகோக்தா

(௧) ஶ்ரீராமா-ஸுந்-௩௩-௧. (௨) ஶ்ரீராமா-ஸுந்-௧௫-௨௮.
(௩) ,, ,, ௧௫-௧௮. (௪) ,, ,, ௩௩-௧௩,
(௫) ,, (௬) ,, அயோ-௧௭-௧௪௨.

வ்யா—நாம் பெரியகடலைக்கடந்து அருந்தொழில் செய்தோமாக நினைத்திருந்தோம் : பெருமாள் நம்பிலும்

பி—தாநந்த-"கேநத்ருதீக்ஷாக" இத்யவதாரிகா ஸ்ரீமத்வைஷ்ய தத்விஷயகஸ்ய ஸ்பர்ஶப்ரதிபத்த்யுத்தி ரிதிப்ரேய்யம். "து³ஷ்கரம்" இத்யாதிகளுக்கு ப்ரதிஜ்ஞாரூபம் வாக்யம். "யத்" இத்யாதி கதுஷ்- ஹேதுபரம். (நாம்பெரிய) இத்யாதி. (அருந்தொழில்) து³ஷ்கரம் கர்ம. (நினைத்திருந்தோம்) இத்யத்ர - (க) "நேயமஸ்மி புரீ" இத்யாதிகமபிப்ரேதம் (உ) "ஸமுத்ரகவுதா நத்வா வ்யவஸாயாரணாநி" இதி ந்யாயேந உபதத்யேத்யகாரோ ராவணவ து³ஷ்கரம் க்ருதவாநிதி ஆஹேந, ஸ்வஸ்யாபி து³ஷ்கரக்ருத்யகஸ்வஸிஷ்யா, ஸ்வநிஷ்ட து³ஷ்கரக்ருத்யாபேக்ஷயா பரநிஷ்ட து³ஷ்கரக்ருத்ய மதிஶயிதமிதி ஹநுமதபிப்ராய இத்யாஶயேந வ்யாசஷ்டே (பெருமாள் நம்பிலும்) இத்யாதிநா. யதா-ஸ்வாத்மநம் து³ஷ்கரகர்மகாரிணம் மநயமாநோ ஹநுமதாபி "து³ஷ்கரம் க்ருதவாந்" இத்யுக்தே ரக்ஷஸ்து து³ஷ்கரஸம்போ ஹநும க்ருதது³ஷ்கராபேக்ஷயாதிஶயித து³ஷ்கரவா இத்யாஶயேந வ்யாசஷ்டே (பெருமாள்) இத்யாதி. கதம் வது³ஷ்கரஸம்பாரமய வடீகீர்த்தி தக்ருதேதே க்ருதகாஜ்ஞாயாம் ராமஸ்ய தயாகேவவ்யாவா தாவதேத்தே, கஸ்ய ஸ்ய கஸ்யவித்தயா கேவலாபா வஸ்திதஸம் நீ கஸ்ய நாவதேத்தே, ஹநுமதவைவ க்ருதத்யோவஸ்திதஸ்ய தயாக்ஷமிதமிதி(பெருமாள் நம்பிலும்) இத்யாதி. யதா-ஸர்வஸ்யாபவ்யயோமாக, ஸர்வஸ்யாநஹம் ஸ்வவ்யாவ்ருத்தது³ஷ்கரக்ருத்யம் ராமஸ்ய ஹநுமதபிப்ரேத இத்யாஶயேந வ்யாசஷ்டே (பெருமாள்) இதி. ஸர்வஸ்யஹி, ஸாஹஸ்ரா வ்ருதீகேஷாது³ஶம் வ்யஜ்யதே. ததுக்தம் (௩) "ஸஹஸ்ராணாம் ப்ராயேண

(க) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௩-௧௩. (உ) இஷ்டநிதர்ஶநஶிவஸாதி.

(௩)

[illegible]

[illegible] - அருந்தொழில்செய்தாராயிருந்தது. (ராம:) [illegible]

[illegible]

[illegible] (பெருமாள் நம்பியும்) [illegible]

[illegible] (நம்பியும்) [illegible] (௧) [illegible] (௨) [illegible] (௩) [illegible]

[illegible]

(௧) வாணி-[illegible]   (௨) ஸ்ரீராமா-[illegible]

(௩) ,,   ஸ்ரீராமா-[illegible]

வ்யா.—பிராட்டியையொழிய வ்யதிரிக்தமாக பெருமானுக்கு உத்க்ருஷ்டம் ப்ராணிகளாய்ப் பிறந்தாராகச் செய்யவரிதொன்றைச் செய்தார்.

டி.—கேவலா, ஶாராஃ-வந்தீ, யஸ்ய ஸந்தயோக்தஃ ஸனகாராஃ; அயஞ்ச ஸாவத்யாநேநாநிர்தேஶஃ; தயா வதனகாரகம் வ்ருத்தம் - ஸிய தாநுஷ்டேயம், யஸ்ய ஸந்தயோக்தஃ; தயா வ ஸீதேதர ஸ்த்ரீஜாத விஶேஷஜாத்யஸ்ய. தஸ்ய (பிராட்டியொழிய) இத்யாதி. யதா- (க) "ஸஞ்ஜீவிதம் க்ஷமேவிமேஹ்ருதயம் ஶிதீயம் ஸம்கேஶே ஜீ நய ந யோரஶ்ருதம் க்ஷுரேஜ" இத்யுக்தரீத்யா ராமஸ்ய ஸீதாயா ஜநஸ்ய நேஹவீய ஏவேதி விவக்ஷயா ஸதஞ்ச விஶேஷணம். அதவா - வேறொருத்தியை இத்யநூக்தி. நநு, ஸனகாரவ்ருத்தஸ்ய ந ஸீதாவிஶ்லேஷணாதிஷு உத்க்ருஷ்டஸ்வாபாதந ஹேதுத்வம் ப்ரயோஜகம், கிஞ்சஸ்வஸ்வா நாதராமவெயொர்யாவ்யமாணவி ஶேஷஹேதுதயா ஶ்ராவாகரணேயேத்யாஶங்க்ய, தயா ஸத்ப்ர ணயிஸ்வலக்ஷண ஹேதுமாணாவ ஹேதுக ஸ்வாயோமாக, தயா வ ஸீதாவிஶ்லேஷணாதிகம் ஹேதுத்வ ப்ரயோஜக ஏவேதி போயயிதும் ஹநுமதாராமவதம் நிதிஷ்டம். தத்ர ஸ ஹிவ்யாஹ்ருதஸ்வஶ்ரயா ஸந்யாயேந உத்க்ருஷ்டபதாஸ்வபடக க்ரியாயாம் ராமபதநிதிஷ்டஸ்ய கதர்த்ரிகஸ்வ இத்யாக, ராமபதஸ்ய உக்தரீத்யா ராமத இதி வ்யுத்பத்த்யா ப்ரணயிஸ்வ விஶிஷ்டபரஸ்வாக, தஸ்ஸஹிவ்யாஹ்ருதம் உத்க்ருஷ்டபதமபி ப்ரணயிஸ்வாவஸ்ய ராமநிரூபித உத்க்ருஷ்ட பரமித்யாஶயேந வ்யாசஷ்டே (உத்க்ருஷ்டம் ப்ரணயிகளாய்) இத்யாதிநா. (௨) "ஜ்ஞாதிகஸம்ஜ்ஞேஹ்யாணஃ" இதிஸம்தேணவ்யுத்பாதிதோபயம் ராமஶப்தஃ. (௩) "ராமோராமயதாம் ஶ்ரேஷ்டஃ" இத்யுக்தே ராமதே ரஞ்ஜயதிதண்யத்வாக கதரிணப்ரத்யய இத்யபிப்ரேத்யதிஹாவஃ. ஸக்ருத்ப்யுத்க்ருஷ்யாடமி பதஸ்யாட நேகாத்வபரஸ்வம் ப்ரயோக்த்ருவிவக்ஷாவஶாதஞ்சாவ்யத்யாதிநா

(க)

§ அவிக்ருதவித்தஸ்வா மம யொர்ஸ்ய ஸ்வாநாதரமம ஸ்வகயநம் - காரகாரணயோரபேதாயவஸாயேந.

† ஸீதாவிஶ்லேஷணஹேத்வாதிஃ.

(௨) பாணி-ஸு-௩-௧-௧௪௦. (௩) ஶ்ரீராமா-அயோ-௫௩-௧.

ப்ரா.—([illegible]) காட்டுக்குப்போகிறபோ தகப்படக் கூடக் கொண்டுபோனபெருமாள்தமக்கு மிதுக்குமுன்பு செய்யவரிது·

[illegible] (௧) [illegible] [illegible] (௨) [illegible] [illegible] (௩) [illegible]

[illegible]

---

(௧) ஸ்ரீராமா - பால-௭௩-௨௯. † [illegible]

$ [illegible]

(௨) ஸ்ரீராமா-அயோ-௧௧௯-௨௨. (௩) ஸ்ரீராமா-[illegible]-௩௯-௨௯.

வ்யா.—இஸ்ஸாஹஸத்தைச்செய்யக் கோலி தவிர்ந்தாரோவென்னில், (க்ருதவாநு) பத்தும் பத்தாக அநுஷ்டித்திலரோ?

இப்படி இவர் செய்தது தானேதென்னில்,

டி.—வ்யாக்யாத்ருதாத்ஸூக்ஷ்மாரம்பேண க்ருதவாநிதி ஸமர்த்தயதி (இஸ்ஸாஹஸத்தை) இதி. ஸீதாவிஶ்லேஷண தத்காலாநவஸ்த்தாநயா ஸமஸ்தப்ராணஸாநாதீநாம் "அநயா ஸஹ" இத்யாத்யுக்தயாவஸ்த்தயா ப்ராணாநாம் ஸந்த்யாகாய இஸ்ஸாஹஸ ப்ரஸ்தாநமிச்ச ஸ்ம. (செய்யக்கோலி)-அநுஷ்டாதும் ஸங்கல்ப்ய. (தவிர்ந்தாரோ)-நிவ்ருத்தஃ கிம்? அத்ர ஸங்கல்பாதே-ர்வ்யத்யயகாரணம், ஹவிஷ்யசேஷ-அத்யாஹநுஷ்டாநவ்ருத்திலாபாத் த்ருஷ்டாந்தத்வம்; ஸதாசாரநிஷேத-ஸங்கல்பாநுஷ்டாநவ்ருத்திலாபாத் ஸங்கல்பவ்யத்யயாநுஷ்டாநவ்ருத்திஃ, வ்யோஜகத்வநிஷேத-அதாதிவ்யோஜ்யகத்வம் ப்ரவ்ருத்தி ஸத்பாவநேதி கிந்த்வாத்ராஹி தீர்த்தாஶயஃ. ப்ரஹ்மார்த்த-ப்ரவேணாபஸ்த்தாந (க்ருதவாநு பத்தும் பத்தாக வநுஷ்டித்திலரோ) இதி. (பத்தும் பத்தாக) அஶேஷம். அஶாநாநேவ ப்ரத்யக்ஷம் அஶக்தாதிவ்யாமோஹேந ஶத்ருவர்த்திதாபஸ்த்தாநுஷ்டிதம் த்ராயேத்ய வாரிதம். (அநுஷ்டித்திலரோ)-நாநுஷ்டிதவாந் கிம்? அநுஷ்டிதமேவ ப்ராணஸ்த்யாகஃ. ஸமேத ஸக்ஷ்மாதீநாம் நிராஸஃ. அதஏவ "ஶதேந ஹஸ்தம் நதந்யாக்ருதம்" இதி வ்யுத்பத்திகம் அதத்வம்ஶாதிரி க்ஷம்ஸேதந்யவேஷி வ்யாக்யாமிதி ஹாஸம்.

இதம் ப்ரதிஜ்ஞாவாக்யம் வ்யாக்யாதம், அதஸேதந்வாக்யம் வ்யாக்யாதாஶேஷதாரயதி (இப்படி இவர்) இத்யாதி. (இப்படி)-ஏவம் ஶஹணீயதயா. (க) "ந நந்தந்தி ஹி கைகேயீம் நித்யம் ப்ரஸேஸந்தி | யத்ராஜாந தேவாவஸ்ஸம் தஶேஶ்வரதஶாஸதீ" (உ) "பஶ்யலக்ஷ்மண ஸம்பாஸம் திர்யக்ஷேஷ்வா நிமேதேஷ்வபி | யதேஷா ஶிவிநீகாதா த்ருணம் ப்ரதேஹேஸ்மி" இத்யாதிஷ்வபி

(க) ஶ்ரீராமா-அயோ-௧௯-௨௪, (உ) ஶ்ரீராமா-கிஷ்கி-௧-௪௨,

ஸூ. *க—(ராம:) பிராட்டியைப்பிரிந்து குறியசங்காம லிருந்தார்.

டி.—"தாத்பர்யம் க்ருதவாந் ... " இதிவ்ரு ... ஸூத்ரேண நிர்தேசம் ... "தாத்பர்யம் க்ருதவாந் ... " இதி ... க்ருத:; தத்ஸம்ச - நிஷ்பத்ய ... "க்ருதவாந் ..." இதி ... ஸாமாநாதிகரண்யம், ... [... தாத்பர்யம் க்ருதவாந் ...] இதியோஜநா ... (பிராட்டியைப் பிரிந்துகுறியசங்காமல்)- ... ஜாதிஸப்த:, குணஸப்த:, க்ரியாஸப்தஸ்சேதி ... ஜாதிஸப்த: ; ... குணஸப்த: ; ... க்ரியாஸப்த இதி ; ... ஜாதிஸப்தஸ்ச ... ; தத்ர ... (க) "க்ருதம் ... " இதி ... க்ரியாஸப்த ... ஜாதிஸப்த ...

வ்யா.—(ராம:) பிராட்டியைப்பிரிந்தால் புகரழிந்தெழில்குலைந்து, முகம்வெளுத்து, உடம்பிளைத்து

டீ.—மலிநதேஹம்; யதா ச தத்தஜ்ஜாதிநிமித்தகஸ்வரூபப்ரயோஜநாநாம் வ்யக்தேஷு தத்தஜ்ஜாதிவ்யக்திநிஷ்டதயா, தஸ்யாஶ்ச தத்தத்வ்யக்திக ஸம்ஸ்தாநநிஷ்டதயா, தத்ர ஸாமாந்யஸ்ய தத்தமிகஸ்ய வா விலக்ஷணத்வே தத்தஜ்ஜாதேர் ந ஹி வ்யக்தேஷு தத்தஜ்ஜாதிநிமித்தகஸ்வரூபப்ரயோஜநாநாமுபஸ்திதி லோகவத், தாத்ருஶஸாம்யப்ரஸங்கம் ச; ஸர்வஸாமாந்யபாவேந ப்ரவேஶஸ்ஸ்வநிமித்தஜாதிவ்யக்திகஸம்ஸ்தாநாவிலக்ஷணவ்யக்திகத்வம் பவதி. ஸீதாவிஶ்லேஷஸம்ஸ்தாநவிஶரணமுக்திதம், (க) "த்ருஷ்டிசித்தஸங்க்யாதம்" இத்யுக்தே:; ததாபி ஸம்ஸ்தாந விஶரணாஸம்பவாத் ராமோத்கர்ஷம் ப்ரகாஶயதி ந்யூநதயா ஸ்தாபயதி. இதம் ஜாதிஸ்வரூபேண வ்யாக்யாய க்ரியாஸ்வரூபேண வ்யாசஷ்டே (ராம: பிராட்டியைப் பிரிந்தால் புகரழிந்து) இத்யாதிநா. அத்ர - ரமணீயத்வம் ராமஶப்தப்ரவ்ருத்திநிமித்தம்; ரமணீயத்வஞ்ச - (உ) "ரமேசம் ஸம்ஹநநம் ஶ்ரீமந்தம் ஸர்வ்வஸத்வேஷு தாம் | த்ருஷ்ட்வா விஸ்மிதாகாரா ராமஸ்ய வநவாஸிந:" இத்யுக்தரமணீயத்வம். ரமணம்-ஆஹ்லாதநே உபராகம். ஸம்ஹநநம்-ஸம்ஸ்தாநம், தச்ச ஸர்வ்வத்ர ஸாம்யம். ஶ்ரீமத்வம் - (ங) "ஸம்யக்ஷம் தேஜஸா ப்ரீத்யா ஶ்ரீமாநிவ ப்ரகாஶதே | ஸர்வ்வாந்தே ஜநகம் ஶ்ரீவத்ஸநிதி காம்யதே" இத்யுக்தஶ்ரீவத்ஸமேவ. ரமேஶ: காந்திமத்வ தஸ்ய க்ருத்யம் கஸ்யசித் ப்ரதிக்ருதிஷு; யதா ச யஸ்யாத்ர நயாஸ்ரீ நோபவி ராமோ பவதி - ரமணீயத்வப்ரயோஜககாந்த்யாதிமத்வம் பவதி, தஸ்ய உத்கர்ஷம் ப்ரகாஶயதி இதி பாவ:. (புகர்) - அவயவஶோபா. (எழில்)-ஸமுதாயஶோபா. (மேவதித்யாதி) அத்ர ச. (ச) "விகலக ரண: ஸர்வாங்க: ஸ்வாபவிகாம்பு ஆம:" இத்யாதியுக்திபேதம்.

(க) அஸ்யாகராதஸ்யநாத ஸம்ஸஶோயந மேக்யம்.
(உ) ஶ்ரீராமா-கிஷ-க-கங. (ங) (ச) உத்தர-ரங-வ.

வ்ய.—இட்டகாலிட்டகைகளா யிருக்கவேண்டாவோ? இத்தைப் பற்றவிறே பிராட்டியும், (க) "க்ருதிஜ்ஞ தேஜஸ்வஸா நகம்."

டி.—(இட்டகாலிட்டகைகளாய்) இதீதம் - (உ) "இட்டகாலிட்டகைகளாய்" இதி த்ருதீயோப நிஷத்ஸ்தேஷு வ்யக்ததாநாம் ஸ்ருதிவசநாநாம் நிர்தேஶாத் (ங) "ஸர்வே ஹி ஸம்ப்ருக்தா க்ருதாஞ்ஜலிபுடா꞉ ஸ்திதா꞉" இத்யுக்தரீத்யா, ப்ரக்ருதே நயாநம்ஸ்ய, ததைவ நம்ஸ்ய, நதாவ்யவஸாயேணோபகார்த்த ஸ்திதஸ்ய ஸ்வாமிவாக்யஸ்ய தயாபியுஸ்நிதஸ்ய. (இருக்க வேண்டாவோ) - அஸ்மிந் தக்ஷணாயாக்ஸ்யா ராமவிஶ்லேஷேண ஸம்பந்தேஷு, ராமஸ்ய தஸ்விஶ்லேஷேண ஸம்பந்தம் ப்ரதீதஸ்மிந்நிதி பாவ꞉. யத்யப்யஸ்ய (ச) "நமஸ்யந்ந்ஸ்தே ராம ஸிம்ஹாஸநம் இவ ஸ்திதம்" (ரு) "ஸந்தேஶமிவ ஸ்திதம்" இத்யாதிஷ்வவஸ்திதி; ததாபி தஸ்ய ஸீதாஸௌஹார்த்தஸ்ய ப்ரவ்ருத்திதி ஸந்தேஶாஹ்வயதிதி பாவ꞉. ஸம்பந்த ஸம்ப்ரதிபத்யாயோஜ்ய ப்ரியாதிகாரம் ஸீதாயா꞉ கஷ்டோக்தம் ப்ரதர்ஶயதி (இத்தைப்பற்ற) இத்யாதிநா. (இத்தை) - ஸம்பந்தமிவ்யக்தமா வண்யவிப்ரவாஸாதிகம். (பிராட்டியும்) இதி - ஸம்பந்த ஸ்வாமிநீ. (க்ருதிதி) [தேஜஸ்வஸா நவணம், பஜஸ்வஸா நமஸ்ய, தஸ்ய ததா நம், யாவிநாமாஷ்ட்யதி நக்ஷ்ய꞉] இதி யோஜநா. ஸர்வே நா வணம்யஸ்ய தஸ்வா நவணம். தேஜஸ்வஸா நவணம் - தேஜ ஸ்வஸா நவணம். ஸாதுவாக்யாத், (சா) "ஜ்யோதிஷாம்பதே" இத்யாதிநா ஸர்வ நமஸ்ய ஸஹாயாநாமவதி கேஷிகா; வைகஸ்ரீகோடயம்ஸஹாய இத்யேந். தத்ர தேஜஸ்வஸா ந வணம்கேஷு தேஜ்ஜஸ்யம் விவக்ஷிதமிதி கேஷிகா; ஸ்வாமிநீயத்வம் விவக்ஷிதமித்யவோ. ஸாதமாம் நஹ்யாதேந வேம்தாயாஸ்ஸம்ஜ தாத்ரு தீவிகாயாஸ்து "ஸவம்வணம்ய ஸகேஷிதாவாரா꞉ (எ) "ஶ்ருதித்வ

(க) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௯ ௨௮. (உ) திருவாய் ௭-௨-௪.

(ங) பாத்ம-ரா-நா. (ச) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௯-௩௭.

(ரு) ,, ,, ௩௫-௪௪.

வ்யா. — [illegible] நம [illegible]"

[illegible] (1) [illegible] (2) [illegible] (3) [illegible] (4) [illegible] (5) [illegible] (6) "கமலப்பூனாறுமோ" [illegible] (7) "வெட்டிதாய்" [illegible] (8) [illegible]

(1)
(2) தைத்திரீ-நாராயண-க௧,
(3) ஸ்ரீராமா. ஸுந்தர. ந. கூ-உ. அ,
(4) வை. காரிகா,
(5)
(6) நாய்ச்சியார் திரு. எ. க.
(7)
(8)

வ்யா.—என்று அம்முகத்தி லொளியும் மணமும் மாறுதே செல்லா நின்றதே? என்று கேட்டது. * உ. (பாதை) பொடிமூடுதணலாயிருந் தார். வடிவில் பசையைக்காட்டித் துவக்கிக்கொண்டு போந்து நடுக் காட்டிலே

டி.—"யோகிநாஸாக்ரத்ருஷ்டி" இத்யம்சோऽத்ர ஸம்வாதகதயா விவக்ஷிதஃ; தந்நிதாநம் (என்று) இத்யாதிநா. (அம்முகத்தில்) இதி-தந்நாநநஸம்பந்தீத்யர்த்தஃ. (ஒளி)-தேஜஃ. அநேந தேஹவர்ணஸௌஜ்ஜ்வல்யப்ரதீதி ஸூசிதா. யத்வா-(ஒளி) இதி-ப்ரஸாதவிவக்ஷிதா; ஸாஹி-தேஜோரூபேண ப்ரதீதிதாத்ருஶீ; வர்ணஸம்பந்தோऽப்யயம் ஶ்ராந்தவத். (மணமும்) இதி-'கந்த' இத்யர்த்தஃ. (மாறுதே) இத்யாதிநா - "ஸாத்ருஷ்டிநகலித" இத்யஸ்யார்த்தஃ. [அநயாஹீநோஜ்ஜவி பாதோபாத இதி யதாதத்தர்ஷம் க்ருதவாந்] இதி யோஜயித்வா, [பாதஸ்பர்ஶ நயாஹீ நஜதியதாதத்தர்ஷம் க்ருதவாந்] இதியோஜநாபிப்ராயேண வ்யாசஷ்டே. (பாதஃ-பொடிமூடு) இத்யாதிநா. (க) "ஹஸ்தஸ்ப்ருஶாவாடநயஃ" இத்யத்ர தத்ராபி வ்யக்தம். பாதவதாஹிவ்யக்தம்-(பொடிமூடு) இத்யுக்தம்; (தணலாய்) இத்யாதிநாது. "அநயாஹீந" இத்யஸ்யார்த்தஃ. விவ்ருணோதி (வடிவில்) இத்யாதிநா. (வடிவில் பசையைக்காட்டி) - ஸுகாரோ ஸௌந்தர்யாதிலக்ஷணா ஹேதுபூதாம் தர்ஶயித்வா. அநேந ஸுத்ருஶாம் நாதும் மநோஹரத்வம் வ்யஞ்ஜ்யதே. (துவக்கிக்கொடுபோந்து) யதாவரஸ்மின்(உ) "ப்ராணேப்யோ வி ப்ரயோஜிதவாந் (ங)" அநந்தகல்யாணகுணாம் ஸ்ம்ருதிமதி தஃ" இத்யாதிகம் கதயேத், ததாபீதாம் விப்ரலம்பேந ஶோகயந்நித்யர்த்தஃ. (நடுக்காட்டில்) இத்யாதி. அத்ர ச (ச) "கோடிகாரஸ்யேத் விஜநேவிஸ்ருஷ்டா" இத்யாதிகமபி வ்யக்தம், பச்சாத்ஸ்யாம் யோஜநாயாம்-அநயேதி, த்ருதீயார்த்தஃ. ப்ரதியோகிவாசகம் ஹீநபதஸ்யபிஹாமாஶ்ரயவாசகமபிஸுதாய "பிரிந்து" இத்யுக்தம்.

(க) (உ)

(ங) பாதா-வா-எள-உஅ. (ச) ஸ்ரீபாதா-ஸு-ஈ-உஅ-உ.

உ௦. — ஸ்ரீ நாயகநயா

வ்யா — தன்ஞுவதே!

ப்ர. — கஸ்யாஞுயோஜநாயாம் (க) "ஓஹாகத்யாமே" இதியா தோ: விஸாமாநக்ரமஉ வ்யாவாரவாவகாஃ (உ) * குஜிகஉகு ஜிக்ஞ வக்த்யேந நிஷ்ணம் ஸ்ரீநவஷ்டு - விஶேஷாநக்ரமஉ வ்யாவாரகத்வாரம் ; கநயேதி த்ரதீயா-கஉகதயா லெவ ஶிஷ்ட்யாரா; வ்ருதியோமிக்வாரஉவகஉகவலெவ்யவ மேஹ.த ஷவிவக்ஷயாவா த்ருதீயா. தயாவ ஸீதாகஉக்காரஉவ ஸீதாமேஹதக்காஶ்யத்ராமக்ரியாக்கதேகுதிவா, கஉகுதயா ஸீதாவிஶிஷ்டத்ராமகதேகுதிவா உஸகவாவ்யஸாந உஸிநே தி (தன்ஞுவதே) இத்யுக்தம். யதா-த்ருதீயாஸகக்கத்வக்வஸ்ய ராஉவஷாஸகவடக ராஉத்யஸ வ்ருதாவநுய; ராஉவஷஞு-(ந) "ஸஹ்யா" இத்யகாரணாஸகவஞுஞும்; கதவாவ (ச) "ராஉஞே யோமிநோ*உநஞே வத்ராநந்தவிஷாத்நி | இதி ராஉவஞே நாஉலெள வராஞ்ஜ்ஹாஉவியோதே" இதி நிராக்ஞி. (ரு) "கஞெ லெஜுளயேநாஉஷஶநம்": இதி ஜாவகாஃ கதஸ்ரிஷ்ஷ்யாகநி த்யக்காவமஉக்தர்திர்த்ருதீயா. ஸ்ரீந இதி த்ருஉவஸதிதக்வாதீ தாயா வஸவகஉகம். தயாவ ஸீதாநிஷ்வீதிவிஷயஸ்து ஸீ தாம் த்யக்வாநிதியஜஇதி விவக்ஷயா (வடிவில்) இதஷ்யாதிகஉக்கதீதி யேவ்யம். நநாஸத்ராஉஸ்யந ஸீதாத்யாமேகத்வக்வம். (சா) "உலெஉவஷ்ஷ்தம் கிஞ்சிஃ" இதி ஸீதயா ஸவிஶேஷஸ்ய ஸீயஷ்ஷ்தஉஉகக்காக்கே ரித்யாஶஷ்ய, ஷ்ருஷ்டவஸம்ஸயத்ய ஷ்ருஷ்டக்ஞநாயா கந்யாய்காஃ, ஸீதாநிஷேயேந உாயிகஉ மாநயாவநேந ராஉலெவ்யவ ஸீதா த்யாமகத்வக்வம். ஸீதா யாக்ஷ கஉகஉஉகக்காக்கி: - விஶேஷாஉஸஹநவயாக்ஷவா

(க) ஜாமேஹா-வ.ஸ-க. (உ) வா-ஸஉ-ந-ச-எக.

(ந) வா-ஸஉ-ந-ந-கஉக. (ச) நிராலெக்ஞள-உசக.

* நிதம்யஇதிவாரஞுரம்.

(ரு) வா-ஸஉ-க-ச-உஅ. (சா) ஸ்ரீராஉா-ஸாநு-நஅ-சஎ.

வ்ய.—ஸ்வேச்சத்தாலே அபஹ்ருதையானாளல்லது இவர் தன்னினு ரோவென்ன; இவளைக் கண்டுவைத்தாலவர்தாமகலப் பெறுவரோ? (ஸீதாயாஃ க்ருதே) இவரிவளைவிட்டு மானின்பின்னே போகப் பட்டன்றோ இவ்வபஹாரந்தான் பிறந்தது. (அநயா ஹீநஃ) (க) "இறையுமகலகில்லேன்" என்கிற இவளையோ பிரிவது? (அநயா ஹீநஃ) ஏதுப்பினுடைய நிக்ருயோமத்தையுங் குலைத்திலரோ?

டி.-ஸ்வாபஹ்ருஸம்பந்தமேவ; அத்ரைவ, (உ) "அயவா நஹித வ்யாஸமஹ்" இத்யாத்ருஷ்டேநக ஸ்லோகஸ்லேஷநாதிகீ பரிஹார ரமணேவணாவதார வ்யாஸமஹோஹ (ஸ்வேச்சத்தாலே) இத்யாதிநா. (இவளைக்கண்டு) இதி. (இவளை) இதி வைலக்ஷண்யாதிசயவரஷ. (தாம்) - வ்யக்ஷாவதாரஹ்ரணீ ஸித்ருஸமஹ். (அகலப்பெறுவரோ)- விஸ்லேஷஹவிதம் ஸஹமதிகிதித்ருஸமஹ். (௩) "தம்வேய ஸவிதேக்ஷணா" இத்யக்ஷரீத்யா ஸ்வாவேக்ஷயாவ்யதிசயித வௌஸாம்ய பக்ஷாயாஸ்தாயாஃக்ருதே, (௪) "ஸஹிதம்வதயா கூடம் வ்யதிரேக பண்டேஸ:" இதிவ உபாதேஷயஸ்ஜநம் ந்யா யஷ், ஸ்பாதேஜதாஸ்ஜநஜே வெசேதிகஸிஷ; தயாவதவஹா வோரநமிதம், தத்ரவிவிச்லேஷஷேஸமஸ்தஸ்ஞாநம் விதிதிஹாவம். விவரணஷ. (இவரிவளைவிட்டு) இத்யாதி. (மானின்பின்னே) இத்யாதி. அந்யா ஜீவத்ராஹம்த்ரா ஹஸ்ஸவாண வ்யயோமேணவசாயிஸதமஹ்ண ஸஹ்வாதிதிஹாவம். அத்ரவ ஹீநவஷ. (௫) "ஓஹாஜீமகள" இதிவசிதாக. (௬) "மத்ய ஸமாகஸ்க" இத்யாதி ஸமத்ரவிஹித கதம்ஸிக்ஷாஷ; அந யேதிக்ரதீயாயாஃ வ்யரண அாராஹே தம்ஸதஸம்ஹ்;ராவேஷஞ (எ) "பஜிதாந"(அ) "வ்யதிஹாநவாந" இத்யாத்ருவமத அரா

(க) திருவாய் ௬-௧௦-௧௦. (உ) ஸ்ரீராமா-ஸுந்-௩௬-௪௨.
(௩) ஸ்ரீராமா-ஸுந்-௧௬-௫. (௪)
(௫) ஜிதே-ஞ-ஸ-௯. (௬) பா-ஸ-௩-௪௭௨.
(எ) ஸ்ரீராமா-பால-௧-௯. (அ) ஸ்ரீராமா-பால-௧-௧௫.

வ்யா.—(அநயா ஸீதயா) (க) "அநந்யபாவாமநுரக்தசேதஸம் த்வயா வியுக்தாம் மரணாய நிஶ்சிதாம்" என்று சொன்ன இவளையன்றோ பிரிவது?

(அநயா ஸீதயா) (௨) "ஶ்ரியா ஸஹ தேவோ தேவ்யா ஸமாஸ்தே"

டி.—ரஸிகோத்யத்விஜநாஶ்ரயம்; ததா ச - ரஸிகோத்யதி ஸ்ரீவிஶிஷ்டஸ்ய வேஷ்யத்வாத் ஸீதயா ஸஹ தம் நாமதஃ ஐதிஹ்யஜாதி விவக்ஷயா (மானின் பின்னே போக) இத்யுக்தம். யா தத்வயஸ்யா வேஷ்யோபாஸ்யா நிஷ்டா; தஸ்யாஸ்ஸ்வரூபம்; ஸ்வரூபஸ்த்வம், யதா - ஸீதயேத்யநுக்தா அநயேத்யுக்தி: - த்யாஜ்யத்வ விரோதியோக்ய காரணம் ஸமாஹார்யம் - பரதந்த்ரம். தா ஸ்வகாம்ஸ்யத்யாநு வக்தவ்யாநுக்தே (அநயா ஸீதயா) இதி. (அநந்யபாவாம்) இத்யாதி. (அநந்யபாவாம்) - ஸ்வாநந்ய விஷயகாமிந்யா ராஜ்யபோகாம்; ஸ்வாநந்யா யீநஸ்த்தாகாரகத்வாதஸ்யா:. (அநுரக்தசேதஸாம்) ஸ்வவிஷய காநுராகாத்மக ஸம்வேஶ்யக்தாம், (த்வயா வியுக்தாம்) த்வயா விஶ்லிஷ்டாம். (மரணாய நிஶ்சிதாம்) மரணம் ப்ராப்தும் நிஶ்சயவதீம். (௩) "ஶ்ரியாஸ்ஸஹாஸ்ய பரஸ்ய" இதி வசநாத். (௪) "ஶ்ரீகரணீம்" இத்யுக்த:. (என்று சொன்ன இவளை) இத்யநேந - அநயேத்யஸ்யார்த்த உக்த:. ஏதேநைவ த்யாஜ்ய விரோதி, கிம் தஸ்யாய இதி பாவ:.

ஏவம் தாத்பர்யஸ்ய ப்ராதிகூல்ய ஸ்வாதந்த்ர்ய விஶ்லேஷஸ்ய தோஷ கத்வம். அத தேஜோ ஹாநிகர த்வா தோஷகாரித்வா யேணவ்யாவஷ்டே. (அநயா ஸீதயா ஶ்ரியா) இத்யாதி. (௫) ". தேஜோ ராஜ்ஞா ஸஹஸ்தீ" இதி வசநாத் வ்யாக்யாத ஶ்ரீ ஶப்தோ லக்ஷீவாச:. தேவஸ்ய-தேஜஸ்விந:. ததா ச தேவ: - பகவாந், ஶ்ரியா-ஶ்ரியா, தேஜஸ்வ-தேஜஸ்விந:, அஸ்ய ச-வ்யாக்ய இத்யர்த்த:. அத்ர ச (௬) "ஸத

(க) ஸ்ரீராமா-அயோ-௨௭-௨௩. (௨) ய-வே-௧௭-௩-௫ - ௩-௫-௧௧.
(௩) பா-ஸம-௨-௩-௧௪. (௪) பா-ஸம-௩-௪-௭௧. [பா-௧௬.
(௫) ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ர-௩௧. (௬) ஸ்ரீ விஷ்ணுபு-௧-௯-௧௧௯.

வ்ரஜ—என்றும்-(௧) “அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா” என்றும்-(௨) “அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா” என்றும்-எல்லாப்படியாலும் தனக்கு மினுக்கமுண்டாக்குகிற இவளையோ? விடுவது.

டீ.—“ஶ்ரிய: ஸ்வம் விஶேஷணஸ்ய” இதி ஶ்லோகோத்தரார்த்தோऽநுஸந்தேய:. (௩) “ப்ரஜயா தேவோ தேவஸ்ய ஶ்ருதேதி” உதேத்ய ஸாத்ருஶ்யவாஸஸ்ய” இதிவத். ஶ்ரீஸார்வபௌமேஷு கேவலமிதி, (௪) “தேவஸ்ய தேவ்யா ச ஸாரஸ்ய, தஸ்யா ஸம்பரணமேவ தயா ஶ்ரியா (௫)* ஶ்ரிய: ஶ்ரியோ மோக்ஷ” இதி. ப்ரஶம்ஸா ஏவ தேவஸ்ய ப்ரபாவஸ்ய க்ருபாஸாபராணாம் தஸ்ய ஸ்வபாவநாகம் ஸ்பஷ்டம் தேஜஸ்வேதயாத்ர ஸௌலப்யம் ஹ்ருணஸௌலப்யாத்ர (அப்ரமேயம் ஹி) இத்யாதி. “அநித்யயாஸ்தாயா: நித்யதேஜாநியாமகத்வ ஸ்பஷ்டம். நித்யாநித்ய ஸம்யோகவிரோதாத்” இத்யாஶங்காபரிஹாராய, நித்யயோகநியாமகாப்ரபாஸம்பந்தோபாயகம் ஸம்பந்தோதாஹ்ருத்தே (அநந்யா) இதி. ஸர்வப்ரகாரஸம்பந்தத்வாத்; ப்ரஸாதப்ரதாநாத். ததேததாஹ (எல்லாப்படியாலும்) இதி. ஸர்வவிதாநாஸ்வேவ ப்ரகாரேணத்யர்த்த:. யதா “ப்ரஜயா” இத்யாதி ப்ரத்யக்ஷவிஷயா தேஜஸ்ஸ்விதா ஸ்வம், “அப்ரமேயம் ஹி” இத்யேந பராத்பரநவாச்யத்வேந தேஜாநியாமகஸ்வம், “அநந்யா ஹி” இத்யேந ஸர்வ நித்யைக யோகவிஷயா ஸர்வபூர்வகாப்ரயுக்தேந தேஜஸ்விதாஸ்வம் ஸ்பஷ்டம்; ததாஹ (எல்லாப்படியாலும்) இதி. ஸர்வாவிதஸ்யத்யர்த்த:. (மினுக்கம்) - தேஜஸ்ஸ். அநேந தேவஸ்யாபி ப்ரகாஶகத்வம், நத்வேஶ்வரா இதி ஸூசிதம். (உண்டாக்குகிற) இத்யநேந-(௬) “தேவ தேவிஷு ஶாலக வித்தவதீ ஶ்ரியஸீ” இதி ந்யாயேந, “ப்ரஜயா”

---

(௧) ஶ்ரீராமா-ஆர-௩௭-௧௮. (௨) ஶ்ரீராமா-ஸுந்-௨௧-௧௬.

(௩) (௪)

(௫) ஸ்தோத்ரே. (௬) வைஷ்ணவ-வாரி-

உ௦.—ஸந்த்யாஸாந்தி ।

ஸூத்ர.—(ஸந்த்யாஸாந்தி) ஒன்று மறியாதாராயிருந்தார்.

டீ.—இதி காரணேத்ருதீயா; தத(க)* ஸஹயோகே த்ருதீயேதி ஸூத்ரம். விஸ்தரஸ்து ஸம்ஸ்ருதாயந்ருஷேஷு த்ரஷ்டவ்ய:.

தத(உ) "அஜ்ஞாநம் தஸ்யாஸாரணம்" இதி ந்யாயேந தட விசேஷணம் ரூபம் நஸஸ்யேதம் ஸ்ருத்யாயஸம்யோஜகநிமித்தஸ்து, நிர ஸ்தாம்ஸாஸவஸ்த்ரயோர்த்தா விரஹிணாம் விசேஷதயா நாநா வஸ்து ஸம்பத்யாதாயஸம்யோஜககேவல விசேஷவிஷய யோக்யஸ்யாடவஸ்து தஸிஸர்விரஹணேருப்யகஸ்காரணம் மஹாஸம்யோஜகமேவேதி, பரிஹாரார்திஸந்தாயேனவஸ்ரவஸ்டே (ஸந்த்யாஸாந்தி-ஒன்றுமறியாதாராய்) இத்யாஹ்நா. யஸ்மாத்ஸந்த்யாஸாஸ்ஸஹ நயாஹி நிதஸ்யார்த்தரூபம் க்ருதவாநிதி யோஜநாயாம், (ங) "மாணேஸஜ்ஞாதிஸக்திகம்" இதி ந்யாயேந ஸந்த்யாஸகேவமஹாத்மவஸ்த்ரவஸ்தி. ஸந்த்யாஸபதஞ்ச-ராஜஸ்ரார்ஷிஸத்திதத்வவிவேகிநி ஸந்தயம: ஸ்யாஜ்யதே, விவேகவிவக்ஷயாஞ்ச (ச) "ஸந்தோஷாரவஜ்ஞஸ்ய" இதி ஸாவஜ்ஞேஸம் ஸம்ஸ்திதிஸ்யதே. தத்ரஸந்த்யாஸபதம் ஸத்திதிநத்ரவரம். அதவஸஸ்ஸ்ருவாணேந, ஸந்த்யாஸவ்ஸதாவண ஸந்ந்யஸ்தாவே (ரு) "ஜாக்ராதோ கோலேஷு ஸ்ருதீவஸ்த்வா ஸந்தேநயம்" இத்யாத்யுக்தா, (ரு) "விசேஷதஸ்யராஜ்ஞாம்விரஹஹிதேக்ஷா உவதேஷ்டார:; நஸ்ருணதி ஸ்ருணதோபி மஜதீபநா ராவரகிவேதயதிஹிதோபதேசதாயிநம் மாராதி" இத்யுக்தம். யத்வபி, (கா) "ஸந்த்யாஸவிவேகிதா" இதி ஸந்த்யாஸதாஸஞ்ஞவிவேகித்வம் நிஷ்டிஷ்டம், தயாபி ஸம்யோஜவஸ்தாவார்த்தவிவேகிநஸ்ய விவ ஸாவஸந்த்யாஸபதம் ஸாரவம். க்ஷணரீதிஸமயவிவக்ஷயாத

(க) பா-ஸ௦-உ-ங-கக. (உ)
(ங) (ச)
(ரு) (கா)

வ்யா.— முக்₃த₄த்வமாவது - அறியாத்தனமிறே.* (முக்₃த₄:) மேன்மையுண்டித்தனை போக்கி, நீர்மையில்லையாயிருந்தது.

டி.-- முக்₃த₄ம் ... (௧) "கிம்பு₃த்₄யா ..." இத்யநேந ... விவேகராஶி ப்ரவிஷ்டஸ்ய முக்₃த₄ விவேகிநோ ... ஜ்ஞாநஸம்ஸ்க்ருதி: ப்ரவிஜ்ஞாநத்வாத். ஶக்₃தா₄த்₃ய முக்₃த₄ ... ஸம்வாத்₃யப்ரவிஷ்டஸ்ய நவா விவேகவிரஹாத். தத்₃ ஆஹ (முக்₃த₄மாவது) இதி. (முக்₃த₄ங்கள்)-முக்₃த₄த்வ ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தம்; முக்₃த₄த்வஜந்யபோ₃தா₄பா₄வ ப்ரகாரோ வா. (௨) "தவ ஸாவதாநங்கள்" இத்யத்ர வக்ஷ்யமாணரீத்யா உபலக்ஷிதத்வாத். (அறியாத்தனமிறே) - விவேகாபா₄வ:கில. விவேகவிரஹஸ்ய ப்ரவ்ருத்தி நிமித்தாஜ்ஞாநஸ்ய ஸர்வஜ்ஞாயாவயவஸாவாத் ஸாக்ஷாந்நாயிகார ணத்வம். ஶக்த்யாஜ்ஞாநஸ்ய ச ஸாஹசர்யாத் ஸாக்ஷாந்நாயிகா ரணத்வம். அத்ர (௧) "ஈஶாந:" (௩) "ஜக₃த்ப்ரபு₄:" இதி முக்₃த₄த்வம் - பரத்வாதி₃ ப்ராயேண ஸமுக்தி ப்ரயுஜ்யதே. பர த்வஞ்ச - (௪) "ஆத்மவாந்" இத்யுக்த ஸ்வபா₄வவிஶேஷ:. பர த்வ ஸௌஶீல்ய ஸமவத ஸ்வரூபாநுபந்தி₄ ஸௌஶீ ல்ய-ஸ்வப்ரயோஜநப்ராப்ய ஸம்ஶ்லேஷ ஸ்வபா₄வகத்வம். அநயோஸ்ஸ்வரூபாநுபந்தி₄த்வேந ப்ரதீதிஸித்₃தே₄வ்வபி, பரத்வ முக்₃த₄த்வம் ஸௌஶீல்ய வ்யவச்சே₂த₃கத்வம் ப்ரயுக்த வ்யாப்தாயோ ஜ்ஞாநாஜ்ஞாநாஹ (முக்₃த₄: மேன்மை) இத்யா தி₃நா. (மேன்மை)-பரத்வம். (நீர்மை)-ஸௌஶீல்யம். உத்தரோராஜகா ரேஷ்வாபாஸ்ய. (௫) "ராஜவித்₃யாவிநீதஶ்ச" (௬) "ப்ரவாப₃ஜஸ்து க₃தீ ணாம்" (எ) "ரமயந்ஸர்வஜக₃த்," (அ) "ஸேநாநயவிஶாரத₃:," (௯) "ஶ்ரேயஸ்கர்மண்யாயஜ்ஞ:," இத்யாத்₃யுக்த ஸ்வபா₄வவிஶேஷாணாம்

(௧)
(௨) பா-ஸம்-௫-௧-௧௧௯.
(௩) ஸஹஸ்ரநாமாத்₄யாயே.
(௪) ஹாரீத-௩-௧௪.
(௫) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௫-௧௩.
(அ) ஸ்ரீராமா-அயோ-௧-௨௯.
(௬) ,, ,, ,, ௧௨.
(௯) ,, ,, ௩-௨௬.
(எ) ,, பால-௧௮-௨௬.

வ்யா.—(ப்ரபு⁴:) ஆனை குதிரைகட்டவும் படையாளவும் கணக்குக் கேட்கவும் ஸ்வயம்வரிக்கவும் கற்றாரித்தனை போக்கி, ப்ரணயித்வத்தில் புதியதுண்டிலராயிருந்தது. (ப்ரபு⁴:) (௧) "பெண்ணின்வருத்த மறியாதபெருமான்", (௨) "ஜாயமாநோ ப³ஹுதா⁴ விஜாயதே" என்றும். (௩) "ப³ஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி" என்றும். (௪) "பல்பிறவிப்பெருமான்" என்றும்.

டி.—ப்ரணயித்வஸ்ய ஶைஶவ ராஜவித்³யாவிநீதத்வாதி³ நிபு³ணநப்ரபா⁴வஸ்ய விஶிஷ்யோக்தி:—ப்ரணயித்வஸ்யோத்ஸாஹாதிஶயோத்ப⁴ஷிப்ராயேண வ்யாசஷ்டே (ப்ரபு⁴: ஆனை குதிரை இத்யாதி³). படை—ஸேநா. (ஸ்வயம்வஹிக்கவும்கற்றார்) இத்யத்ர (௫) "ராஜவித்³யாவிநீத:" இத்யாதி³கமபி⁴ஸம்ஹிதம். (புதியதுண்டிலர்) அநப்⁴யாஸேநாபூர்வமித்யர்த²: ப்ரணயித்வஸ்ய த்ரபூர்வம் ஶோப⁴நம்; ப்ரணயித்வஸ்ய த்ரபூர்வத்வரஹித இத்யர்த²:. "ப்ரபு⁴:" இத்யுக்த ப்ராதிபதி³கவிவக்ஷித ஸ்வதந்த்ர ப்ரபு⁴த்வஸ்ய தீ³ர்க⁴:, பரதந்த்ரஸ்ய நியதஸ்ய விஶேஷாநபி⁴ஜ்ஞத்வம் ப்ரபா⁴வத³விவக்ஷிதமித்யாஶயேநாஹ (ப்ரபு⁴:, பெண்ணின்) இத்யாதி³. அத்ர (௧) "பெண்ணின் வருத்தமறியாத பெருமான்" இதி, ஸமுக்திரபி வேத³. யத்³வா, (௬) நிஷ்பந்நாநாம் நிஶம்ஸஹவாரிணாம்। பா³ணீகவிஶாஜாக்ஷீ கஞ்சேஷாஸவிஷ்யதி" இத்யாதி³நா ராமஸ்ய ஸீதாவ்யஸநப்ரதிகூலாநவேக்ஷ்யதே; ததா²பி தத³பராத்⁴யதிகி ஹநூமதோ ஹ்ருத³யதிகிஸாவ:. நாத²ஸ்ய பராஷாணுபவக ஸ்த்ரீஜநவிரஹ: பரீக்ஷ்ய:; ததா²பி தத்³விரஹஸ்ய மஹார்ணவஸ்ய ஸ்தோ²ரமேவ த்யஜிப்ராயேண வித்³ஞோதி, (ஜாயமாந) இத்யாதி³நா. விப³ந்தே⁴ஷயயோரேக விஷயத்வேந வ்யாக்³ராவதாரக, வஸுநிதி⁴விக்ஷோயோமாக (௭) "நாத²காரணாத்" இத்யா த³ஶாவஸ்த²ஹண ஸாரஸாக்ஷீரவஶிரேஜயஹேதுகமேவாக்³ரேஶ

---

(௧) நாய்ச்சியார் திரு ௧௧-௧.
(௨) புருஷஸூ.
(௩) ஸ்ரீ கீதா ௪-௫,
(௪) திருவாய் ௨-௬-௫.
(௫) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௫-௧௩.
(௬) ஸ்ரீராமா-கிஷ்கி-௩0-௧0.
(௭) வி-பு-௫-௧-௫௧,

வ்யா.— பிறக்கிற பிறவிவெள்ளத்திலே யொருபெண்பிறவிபிறந்தாராகில்இறேஇவ்வினையாளராய்(க) பெண்பிறந்தாரெய்தும் பெருந்துயரறிவது.

ப்ரி.-- ஏகைகஶோ ஜந்மஸு நாநா ஜந்மவதாம் ஜ்ஞாநவிஷயதயா ஸந்நிஹிதஸ்ய. (பல்பிறவிப்பெருமான்)-அநேக ஜந்மஸு ஸ்வகீயஜந்மஸ்மாரக இதி யாவத். (பிறக்கிற பிறவி) வாசகம்வர்த்தமாநநிர்தேஶ:. (வெள்ளம்)-ப்ரவாஹ:. (ஒருபெண்பிறவி) ஸ்த்ரீஜந்ம. (பிறந்தாராகில்) - ப்ராப்தவாம்ஶ்சேத் பரகாலாதிவத், நாயகீஶ:. அத்ரைவ - க்ருஷ்ணோ பரகாலோபி (உ) "பெண்ணாகி" இத்யத்ர (ங) "பார்த்தனைத் தன்படிக்குச் சேராத ஸ்த்ரீவேஷத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு," இத்யுக்த:. அதஏவ பக்திமார்கே "ஆண்பிள்ளைச் சொற்றூழ்வி-ஸ்த்ரீயென்று தொடர்ந்து" இத்யுக்த:. "ஆண்பிள்ளைச்சொற்றூழ்வி" ஸ்த்ரீவேஷதாரீ பூருஷ:. அத்ரைவ ராமாயணே ஸமயஸ்ய ப்ரிய:- (ச) "ஸ்த்ரீதாராவேஷ ப்ரவிஷ்டா ராமவத் தேஹோபாதாயபுருஷோத்தமம் அதிவீரம் சோஷயதி" இதி த்ருஷ்டாந்தோ ராமோ ஜாதஹாரோ ராமமனஸ. ஸமயஸ்ய வ்யக்தி - (ரு) "ஸ்த்ரீணாம் ஸ்த்ரீதரம் ஸ்த்ரீபுருஷோ க்ருத:," இதி. தேஹதோஷத: ஸ்ருஷ்டம் ஜ்ஞாநம். (இவ்வினையாளராய்) ஸம்பந்நவ்யாபாரஸ்ய. ஸம்பந்நபுருஷஸ்ய நிர்வாஹஶக்திக:. (பெண்பிறந்தாரெய்தும்பெருந்துயர்)அயம் - த்ருஷ்டிபோதஸ்ய ஸம்ஶ்லேஷ:. ஸ்த்ரீஜந்மநா ப்ராப்யமாநம் ஶோகாதிபதிகம் (அறிவது) - ஜாநீயாத், தத்வ ஸஹ்யாஸஹ்ய இத்யர்த்த:

(க) திருவாய்-ரு-ச-ச. (உ) திருமொழி-உ-எ-க.
(ங)
(ச) ராமா-அ-கஉ-கஉ.
(ரு) ,, ,, ,, கரு.

ஓ௦.—யாராயதி

வ்யா.—இப்படி வ்யூஹங்களா யிவர்செய்த தென்னென்னில்; (யாராயதி) "பிராட்டியைப்பிரிந்த பெருமாள் கடலிலேபுக்கார், முடிந்தார்" என்று பேர்படைக்க வேண்டாவோ ?

டீ.....யஜ்ருலி-ஓா நாஷஜநாஜிஷ்வலி தத்ஜ-ஜித ஜ:வாஸா வோ ஷேயவ்யத்ரு நீகஸ்வாஸ, தஜூஜவஸ்ரீஜநவ்ஸ்ரீகாரோஉலி தஜ ஜித ஜ:வாஉவ்யாவந்ர்தீதி; தயாஉலி - ஸ்ரீஜநவஸஜாவேஸாஜா ஹிநாயிக ஜ:வவ்யவஸ்கிரலிவஸ்ராஸ, தஜஸாவாதஂ ஸாஉலி ஜஂஓூஹேகி ஹஜூயழ.

ஏவம் அவிவேகிஜநக்ஷண வ்யூஹஂகஸ்ய ஸீதாவிஶ்லேஷ வ்யோஜகஜநக்ஷந மஹாகாஷோஹதஂஜவம் வ்யாவ்யாதழ; அய தஜெஸ்யவ்யூஹஂகஸ்ய-ஸீதாவிஶ்லேஷஉலிஸத்தாஜி வ்யோ ஜகஸ்வாஸ மஹாமஹோதஂகவஜிதிய நயநு "யாராயதி" இதேஜஜ வதாராயதி (இப்படி வ்யூஹங்களாய்) இத்யாஜிநா. வ்யாவேஷ்யம் வஜஓஂவாஜாயவ்யாவஷே (யாராயதி - பிராட்டியைப்பிரிந்த) இத்யாஜிநா. "வ்யூக்தி:" இத்யத்ர (க) யூயாதோஜெஸஜா ஸாஜகஸ்வ ஜயஜநாஸ, ஸத்யூயாகஂஜ்ஜஜஸகஷ:; (உ) "நிவ்யூத்வேஷணாஸாதோ:வ்யாக்யூதேஉஷேஜணிஜஂவஜே" இத்ய நஂ ஹாவநாஸ, ணிஜவ்ய நதிரிக்தாஸஜக:; அயாவ-"யாராயதி"-யூக்தி ஓாநு ஹவதீதி; தஜிஜஓஹிவஸஜாயாஉஉஹ (கடலிலே புக்கார் முடிந்தார்) இதி. ஜெயரஜஹஜம் பிறந்து, இதிஶேஷ:. ஸத்ரவ. (ந) "ஸவமாஹாஉணஜவஸ்வஸ்வேஷ்ய," இத்யாஜிகழ (ச) "நவாராஓோதி ஜீவதி" இத்யாஜிகஞ்ஜு ஜாஷவ்யழ. ஸத்ரவ-வ்யூஹஂவஜவிவக்ஷித யோராவிவேகஶக்திவிஶேஷயோஸ்ஜஜமஜகேஜெயஶேவ மஹாராவ ஶ்யவஸ்யதீதியேயா. ஸத்ரவ-ஸஜூவோயகாவ்யாதஸ்ஷெஷஂஸதி ஸஓஜவோயகவஜஸஓஹிவ்யாஹாரோ ஸஓஜவிஶேஷித ஸஓஜஸ்வாஜி

(க) தஂஜா - கு - ஸ - ஸ. (உ) ஜெயாக - கா,
(ந) ஸ்ரீராஓா - யஂஜ - ஞ-ஸ. (ச)

வ்யா.—(பாரயதி) பரித்திருப்பதே!

டி.—ப்ரகாரகக்ரியாவிஶேஷ்யக ஶாப்தபோதஸ்ய நவ்யாநாம் ஸம்மதத்வாத், போதக்ரமேண போதகக்ரமஸ்ய வைஶேஷிகந்யாயஸித்தத்வாத், பாரயதே ஸ்வகர்த்ருகத்வே தத்ர "தேஹம்" இத்யஸ்யாந்வயோ வா உசிதே தேஹம் பாரயதீத்யாந்வயீ ஸ்யாத், ந து "பாரயத்யாத்மநா தேஹம்" இதி; ஸவஞ்ச-வ்யக்த்ருநிஷ்டஸ்யாபி க்ரியாயா அந்யயோகௌரவாத், பரந்யாஸ்ரயாந்வயஸ்ய உசித:; தத்ர-பாரயதே பரகர்த்ருகத்வம் ஸித்யதி. "தத்ர (௧) நிவ்ருத்த வ்யாபாராத்மா: ப்ராக்ருதே ச காலிஞ்ஜகாத்மகே" இத்யநுஶாஸநப்ரயோகாத். தத்ர பாரயதேர்கர்த்ருத்வம் - ப்ரதிபாதித ப்ரயோஜகத்வேந ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஸம்பவதி. ப்ரயோஜகத்வம் - (௨) "யதிதாஸம்பரிஷ்யதி" இத்யாதி ப்ரயோகாத், (௩) "ப்ரஞ்ஞாவாநே" இதி பாதோபாத்தாவகதேதே. தத்ர (கடவிஷே) இத்யாதிநா ப்ரயோஜகத்வேந வ்யாப்யாய ஸ்வாதந்த்ர்யம் ந வ்யாஹதம். (பாரயதி-பரித்திருப்பதே இதி. ...

... (௪) "அவிஜீவா: ..." ...

(௧) வைபா - கா.
(௨) ஶ்ரீராமா-ஸுந்தர-௯௯-௧௦.
(௩) தாஷா - ஸு - ஸ - ௪.
(௪) ஶ்ரீராமா - அயோ-௫௩-௩௧.

௯௦.—ஶுத்தஸ்நாதேஹம்

வ்யா.—இத்தனைபோது ஸங்கடப்படவேண்டாமோ? நித்யமானஸம்ஸாரத்தை யழிக்கப்போமோ? வென்ன; (ஶுத்தஸ்நா தேஹஸ்ய) நித்யமானஸம்ஸாரமிருக்க, (க) "ஜ்ஞாநாஶ்ரயீ தாவிதோ தாத்தேஹம்" என்று-ஸந்தேஹியான உடம்பை விடலாகாதோ?

டி.—யாவதஸ்தோந வஸிஷ்டாந்து விபூதேணாதி, (இத்தனைபோது) இதி. அத்ர உபக்ஷ்ய ஶோநவகோ ஶாகவாவிவக்ஷிதஃ. ஸமபாவ்யத்யோ யமஶோகாநுக்ஷம்ஹி-ஸம்பந்தவாவ்ருத்தி யாயா வக்தவ்யந்த்யம்.

நநு கஸ்யம் ஸத்தாநாஸ்ஸஸ்யாஃ-(உ) "நித்யா நித்யா நாம்" உக்த்யாதிஸித்தத்வாவமகாதிதிவேக; ஶாஶ்வதநித்யாத்ஸம்ஸார ஸம்ஸத்தாநாஸ்ஃ, நித்யாத்தாதிரோதிணோ தேஹஸ்யநாஶே கஃ பூதிஷ்டஃ இத்யாஶயேந "ஶுத்தஸ்நாதேஹம் நாஶவதீதி" இதி த்ருதீயம் தாயதுவ்யாஸதே (நித்யமான) இதி. (நித்யமான ஸம்ஸாரமிருக்க)-நிஷ்கா த்ய்யஃ, தஸ்யாஸ்ய நவ்யஜந்யஇதி யாவத். (ஜ்ஞா) இதி. "ஜ்ஞாநாஶ்ரயீத" இதி - ககுந்தேஷுக்கவ வந்தாவஃ, "அவிஶத" இதி ஸாம்யதாதிஸம்பாஷ. வேஜ்ஞாநக ஸ்வத்யாஸ்யாஃ, விஷயாமேவ ஸாமஸ்யவஸ்திமஶோ உபாதித இதிஸாவஃ. அதேநத-வெளிக்கவிராஹிவ்யாபக்திஃ. (ஸந்தேஹியான) ஶுத்தஸ்ஸமவாதிரோதிணம். (உடம்பை விடலாகாதோ) - தேஹம் கஸ்யம் நவ்யத்துவாஜ? அத்ர, (ங) "ஷட்தீம் விஶாணமதவ்யாநதேஷு" இதி ஸ்ருதே ஷதேஶஷு விஶாணாஸ்யாகவ்யா உககேக ப்ரவஸாதநாஸ்யாகஸ்வஸகேகதிவாக "தேஹம் நாஶவதீதி" இத்யஸ்ய - (உடம்பை விடலாகாதோ) இத்யஸ்ய உக்தஃ யதவ்யியாயதிஃ - யாவணாஸ்யதயா ஸகஸ்கதேகவெநவ ப்ரமாணம் ப்ரயோஜ்யதே; ஸகலம் ஸீதிஸ்வவிஶாணாஸ்யகதேவ ந அககேகதவெயவப்ரமா

(க) ஸ்ரீவிஷ்ணுபு-கா-டு-. (உ) கட-உ-டு.

(ங) ஸா-தா-ஶா-டு-ஸ-ஈ.

வ்யா. — (க) "நித்யம் நித்யாக்ருதிதரம்" என்று—ஸர்வத்தோ பாதிரர்வமும் நித்யமன்றோ? என்ன; (ராஜீம்ஶ்ச தேநைவ ஸஹ)

டி.—ரம் வ்யாசஷ்டே. வ்யாக்யாதமேதேவம் த்ருதீயாவதிஷ்டோ ஷ்யகாரேண; ததாஹி—யதாநந்யாஸ ஸத்ஜந "தேஹஸ்" இத்ய ஸ்யாரயதீத்யத்ராட்நுயே த்ரைகுணக்ரு நாமளராவாக, ஸீதா விஶ்லேஷவ நித்யாத்வஸர்வ ஸத்தாஹவிஷயே த்யிகாஷ்ட ஸாஸாக, வியோமேவ நித்யாத்வஸர்வ ஸம்பத்தவநோவிதா; தேஹாநவாயஸ்ஸஸ்தாஸ்; தத்ராஹவிதஸ்யஸ்தோஹநவா யோஹவி தேவக்ஷாவதா வ்யபதேஶ தஶநவஸாஶந ஶத்ஞா நஷிதிதி ஶ்ரூஷ்மித ஸ்வாரஸ்ய ஸிதேஶ; கநயாதவதி தேஶ யாரயதி ரக்ஷகத்வாஹவி வ்யாக்யாதஃ, அவஸீதிஶு ஸகஷகதயேதியேய்யஸ். "ஶ்ரூத்யேநாதேஹஸ்"இத்யாத்மஶரீஸ்ய ஸஶரீரஸ்யாயகாக, தஸ்யவ பாஷிவிஷயதாவதேஷகதோவா வலக்ஷித யஶகவஷ்டிவாஷிகாக,வெஷ்கஸ்ஸாஶ்வத வித்ஹ வகவஸ்ய தேந விவக்ஷள ஷித்யாக "ஜஷாஷ்டீஹீத்" இத்யாஷி கஶவாத்த்ஸ். நந - ஸர்வாதிரேகிலம் நத்யாமவ்ய யோஜ கஸ், கிஷ்நித்யகவேவ, தஸ்யாத்ர "நித்யாக்ருதிதரம்" இத்யாஷிவ்யாண விரஷகாதேஹம் மஹ்கவஹஶிதி வேக, ஶாஹ ஸ்நித்யஸ்ய வித்ஹஸ்யத்யாமஃ. அவதாரவித்ஹஸ்யகவநித்ய ஸ்யத்யாமேகாஹநவத்ஷிதி ஶஷ்ணவரிஹார ரவேணாரா வஹாகஸராவேந"ஶ்ரூத்யேநா தேஹம் நாஹவஸீதி"இத்யேதஹவ தாரயநு வ்யாவஷ்டே (நித்யம்) இத்யாஷிநா.(ஸர்வத்தோபாதி) இதி. வ்யஶ நித்யஶப்த ஸஶிவ்யாஹாரஶ்ஷா்யஸ்ட உக்தஃ. (நித்ய மன்றோ) இதி-த்விதீய நித்யஶப்தாஸ்ட:. (ராஜீம்ஶ்ச தேநைவ ஸஹ) இதி. சத்ரு வ - வசவஷ்வதாத்மஶப்தஸ்ய ஸஶப்தவாத்யாய த்வாக,ராஶவஹஸ்யாஹவதாரவித்ஹாவஷிஷ வாவககாக,ஸஶ

வ்யா.—கர்மக்ருதமான ஶரீரத்தைச் சொன்னேனோ?*(௧) ஆதியஞ்சோதியுருவை யங்குவைத்திங்குப்பிறந்தபடியை விட்டாலாகாதோ? (ஸூக்தேநோக்தம்)

டி.—பூர்வஸ்மிந் தஸ்மிந் வாக்யே ஹேயத்வ உபலக்ஷணதயா வக்ஷ்யமாணத்வாத், தஸ்மிந் வாக்யே தேஹஸ்ய ஹேதுத்வ ப்ரதிபாதநம் ஆத்ம ஸ்வரூப விக்ரஹயோ: த்வயோரபி ஸம்பந்தாதிஶயேந தத்ர உக்தம் (கர்மக்ருதமான ஶரீரத்தை) இதி. பரவாஸுதேவ விக்ரஹ இத்யர்த:. (ஆதியம் இத்யாதி) (ஆதியஞ் சோதியுருவை) ஆத்யதிவ்யம் ஜ்யோதிர்மயம் ரூபம், (அங்கு) அங்குப்போல் - தத்ரைவேத்யர்த:. (இங்கு) ஶ்ரீமதி மதுராயாம், (வைத்து) ஸ்தாபயித்வா. அத்ர - (௨) "ஏதந்நாநாவதாராணாம் நிதாநம் பீஜமவ்யயம்" (௩) "ஸமஸ்தஶக்திரூபாணி தத்கரோதி ஜநேஶ்வர" இத்யாதிஶாஸ்த்ரஸ்ய பரவிக்ரஹஸ்யைவ அவதாரிகத்வப்ரதிபாதகஸ்ய ஸாதிகத்வப்ரதிபாதகஸ்ய ச ப்ரதிபக்ஷணே வ்யாக்யாநம், (௪) "ஸ்வேச்சாநிர்மிதஶுத்தஸத்வ தேஹாஸ்ய தேஹாந்தரம்" இத்யாதி ப்ரமாணாநாம் ஸாரார்த்தம், ஸர்வேஷாமபி பரவிக்ரஹாணாமாதிகத்வே, ப்ராதுர்பாவ: பரஸ்யாதிதி பக்ஷோ அநுபவ்யாக்ய வ்யக்தோ பாவாநாம் ப்ரகரணாநுரோதயா ஆநாஶ்ரித: ததாஸ்யாபி ஶரீரஸ்ய கர்மகாரணத்வாஶங்காநிராஸஸ்ய மஹாபாவஹேதுத்வாஸ்ஸாத், (௫) "பராயீ நாஸ்திப்ரபஞ்சோரிதி" இத்யுக்த்வா, பராயீ நாயாஶ்ஶரீரஸ்ய கர்மகாரணத்வதோஷ:, ஸ்வதந்த்ரஸ்ய தேஹஸ்ய கர்மகாரணம் தோஷ இதி பரிஹார ரூபேணாபதாநாரம் பக்ஷோபாதே (ஸூக்தேநோக்தம்) இதி. கர்மவ-தேஹஸம்பந்தஸ்ய ஸம்பந்தஸ்ய க்ஷமஸம்பந்தோ நாஸ்தி, ஸதஸிவ்யாஹ்ருதஸம்பந்த பூர்விதாநாம் நிரவதிகஸம்பந்தோ ஸாமாந்யஸம்பந்தோ பாயகர்மஸ்ய "தேவத்வ: ஸித்தவதயதே" இத்யாதாவாநுஹாவிகர்மாக, கர்ம உபி "ஸாத்தோ தேஹம் நாடவஸீத" இதிஸம்பந்தேஷ தேஹேஷாரா

(௧) திருவாய்-௩-௫-௫. (௨)

(௩) ஸ்ரீவிஷ்ணுபு-௬-௭-௭௧. (௪) (௫) பா-ஸம்.

வ்யா.—தாமொருபிராட்டியாய், (க) "பராதீநாஸ்த்ரியஸ்ஸர்வா:" என்றும் - (உ) "மாயும்வகையறியேன் வல்வினையேன் பெண்பிறந்தே" என்றும்-பாரதந்த்ர்யமாய் நோக்கியிருக்கிறீரோ? தம்மதான உடம்பைப் போகவிட்டாலாகாதோ?

பி—நிரவதிகஸம்பந்தஸ்ய ஸம்பந்தாதேவ ப்ராப்தஸ்ய த்யாக:-ஸ்வரூபநாஶாயேநாபவாதாரணம் ஶங்கதே; தாவது-"ஶ்ருத்வேநாதேஹம்" இத்யஸ்ய-ஶ்ருத்யைவ தேஹம், ஸ்த்ரீணாமிவ பாரதந்த்ர்யம். ததா - ஸீதாயா, ஸ்வாதந்த்ர்யாபாவ ஸகாரணத்யாகாயேநா உக்தம், (தாம்) இத்யாதி. (தாம்) ஸ்வதந்த்ர:.(ஒருபிராட்டியாய்) தஸ்ய பாரதந்த்ர்ய இத்யர்த்த:. "பராயீநா:" இதி-பாரதந்த்ர்யம், பாரதந்த்ர்யாஶ்ரயத்வம்: "ஸர்வா:" இதிஸ்த்ரியோபி ஸஹஜம் இதிபாவ:. (மாயும்) இதி-ஶப்தே-ஷு,ஶிரோபாவ நிஷ்டத்வமுக்தவாந். ப்ர பத்ய பாரதந்த்ர்யஸ்ய ஜந்மாந்தரத்வம் ஶரணஸ்ய ஸகலத்யாகம் ந ஜாநாதீத்யர்த்த:. (பாரதந்த்ரமாக) பாரதந்த்ர்யமேயாக; (நோக்கியிருக்கிறீரோ) ரக்ஷதிகிம். நஞ்ஜோபிரஞ்ஜா பாரதந்த்ர்யஶ்ச யதேந, ஸ்வஸாதந ப்ரதீத்ய ரக்ஷணமேவ ஸ்வதீதிபாவ:. (தம்மதான) தம்மதேயான. பாரதந்த்ர்யாபரஹித ஸ்வாதந்த்ர்யாயத்தேத்யர்த்த:, தநு-நிருபாதிகம் ஶரீரம்; (௩) "நமோஸ்து-ஸ்வதந்த்ரஶக்தாநாம்" இதி ப்ராணமபேக்ஷந ஸமஸ்தப்ரமாணவிஷயஸ்வரூபஶ்ரித்யாய ஸ்வாதந்த்ர்யேண ஸீதாவதேவ பாரதந்த்ர்யஸ்ய த்யாகாயோக்யாதித்யாகஸ்ய, பரப்ரயோஜநைக ப்ரயோஜநஸ்ய பரப்ரயோஜநாய யாநாஸாவேபி த்யாகஸ்யஸ்வா யத்தேபி தத்த்யாகாகரணம் ஸஹஸ்ரவஸரேவேதி பரிஹார ஸ்வாதந்த்ர்யம் வக்ஷ்யமாணத்வே (ஶ்ருத்வேநாதேஹம்) இதி.ஶ்ருத்ய.

(௪) "உபாய ஸாஜந்தஸ்ய" (ரு) "ப்ராணேப்யோபி ப்ரியஸ்ய" (சு) "கிஞ்சரா ஸர்வஸம்பத்தா" (௩) "ஸ்வதந்த்ராநாம்ஸ்வ"

(க) ப-ஸ்ம்ரு. திருவாய்-ரு-௪-௩. (௩) ஜிதந்தாயாம்.

(௪) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-உக-கசு. (ரு) ஸ்ரீராமா-கிஷ்கி-உஎ-௩க.

(சு) ஸ்ரீராமா-பால-௩க-௪.

௨௦. — ந ஶோகேநாவஸீததி॥

வ்யா. — (ஶ்ருத்வைநாதேஹம்) இதுதான் தம்மதோ? (க) "ஶக்தோ நாஹம்" என்று பிறந்தன்றோ? பிறருடைமையை யென்செய்யச் சுமக்கிறார்?

அவர்செய்வதென்? முடிக்கைக்குக் கருவியில்லையாகி லென்ன? (ந ஶோகேநாவஸீததி) ஶோகமிருக்க வேறு கருவி வேணுமோ?

டி. — உத்தராத்யவமதஸம்ஸ்ருத பாராயண்யா வஸ்திஞ்ஞபோயகஸ்ய த்ரைவர்ணிகஸ்ய, தத்ஸ்வீகாராத் ததுத்தஸம்பந்தஸ்யாபி தத்ர வா வஸ்திஞ்ஞபாரகாஸ், தத்ஸ்வீகாராத் ததேஹவர்ணவி தாத்ரஸ்யதேஹ பரித்யாஸயேந வ்யாவ்ருத்தே (இதுதான் தம்மதோ) இதி. (இதுதான்) - தேஹ இத்யர்த்த:. (என்செய்ய) - கிமர்த்தம்ஸாயயித்வா. (சுமக்கிறார்) - தாரயதி. அநேந தாரயதேஸ்ஸகர்மகத்வம் த்யோதிதம்; "ஶ்ருத்வைநாதேஹம்" இத்யஸ்ய - ஶக்த்யணிந்யாயேந உபயத்ராந்வய இதிபாவ:. அத்ர - (௨) "ஜீர்ணம் ஶரீரம் ஸஹாம்ருதவிவேக்திகர்மவ்யக்தியம்" இத்யாத்யநுஸந்தேயம்.

நந்வஸீதயா (௩) "விஷஸ்யதாதா நஹிமே ஸதி ஶஸ்த்ரஸ்ய வாவேஷ்டநிராகரஸ்ய" இதி ஶஸ்த்ராத்யுபகரணாபாவாத் விகீஷிதேதாநவிதேஹத்யாகோநஶக்த: கதாநேநாநவ்யுபகரணாபாவாதேவ தேஹாவஸாதநம் நஶக்யமிதி ஶங்காமபனோத்ய "நஶோகேநாவஸீததி" இத்யேதத்வ தாரயதி, (அவர்) இத்யாதிநா. (கருவி) - கரணம். பரிஹாரநாகத்யாகாஸ்ரம (ஶோகமிருக்க) இத்யாதிநா. அத்ர - "ஶோகேந" இதி த்ருதீயாயா: கரணத்வார்த்த:, ததா ச - ஶோக கரணக தேஹ கர்த்ருகாவஸாதநம் நகரோதீதியக் தத்ருஷ்டாந்தவாநிதி யோஜநா. த்ருதீயார்த்தகரணகேவல கர்த்ருவ்யாபாராயீநகஸ்யா உபவக்ஷகஸ்யாக் தநஸாதேவ மஹதாவாப்யஸ்யதி. கரணஸந்தேஹாபி க்ரியாநிஷ்பத்திஸ்ஸாவ:- தஸ்ய கர்த்ருயிஷ்டாநாஸாவஸ்யாத் இதிஸாவ:. நநு,

(க) ஜிதந்தாயாம். (௨)

(௩) ஸ்ரீராமா-ஸுந்த-௨அ-௧௯.

வ்யா.—(ந ஶோகேநாவஸீததி) (க) "ஶோகார்த்தஃ ப்ரய க்ஷ்யதி" என்று-

டீ.—(௨) "ஶோகேநாவஸந்நஸ்ய" இதி ஸீதாயாஶ்ச ஶோ காஸ்ய இதி ராமாயணே, அத ஏவ ஸீதாயாஶ்ச ஶோகோத்பத்தி, ததாபி ராமஶோகஸ்ய ததாவிஶேஷ:, ஸவிஶேஷ (௩) "ஶோகாக்ருஷ்டோ ஸம்ப்ரயாத" இத்யுக்தே ராமஶோகே, ராமஶோகஸ்ய. (௪) "ஶோகேந ஹநிஷ்யதி" இத்யுக்தே ராமஶோகே. அபி ச ஶோகா ஹேதுபூர்வக ஏவ ராமஸ்ய வைஷம்யம். (௫) "ராமஸ்ய ஶோகம் ந ஜீவிஷ்யதி" இத்யுக்த ஶ்லோகாஸ், (௬) "ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி" இத்யுக்த ஶ்லோகஸ்ய ஹேதுர்நிமித்த:. ததாபி ஸீதாயா ஶோகாதப்யதிக ஏவ ராமஸ்ய ஶோக இதி பரிஹார உபந்யஸ்ய நிரூபணாதி (ஶோகேந) இத்யாதிநா. ஸீதாஶோகாத் ராம ஶோகஸ்ய வைஷம்யமாத்ரம் ப்ரதிபாத்யதே (ஶோகார்த்த: ப்ரயக்ஷ்யதி என்று) இதி. அத்ர ஶோகஶ்லோகத்வமாபதிதி விக்ரஹே (௭) "ஶோகஶ்லோகத்வமாகத:" இத்யாநுஶாஸிக ப்ரமாண:. "ஶோகார்த்த:" இதி விக்ரஹே ஶோகஸ்ய அவஸ்தாமாத்ர ப்ரமாணாஶக்யஸ்ய நாமேத்யபி லக்ஷணாஸ்யாஸ்ய தாதா ராமஸ்ய ஸமாநாதிகரண்ய ஸம்பவேந, ஸமாநாதிகரணாயிகாரஸ்யாபி பாவாஸாமர்த்யஸ், (௮) "உபமிதம் வ்யாக்ரா திபி:" இத்யுக்தஸமாஸ:" இத்யாநுஶாஸிக வையாகரணஸ்யா:. ப்ரயக்ஷ்யதிவ (௯) "ஹாஹாஹா கரணே" இதி தஸ்ய ஹேதோ: ப்ரயோகே. தஸ்ய தீவ்ரதா ஸாம்யதா தர்ஶநாத் ஶோகஸ்ய ஸம்பவதி; தத்ராபி ப்ரயோகே க்ரியாயாஸ்ச தாஶக்யஸ்ய ப்ரகர்ஷவ்யஞ்ஜநாத் தஸ்ய ஸமஸ்ய வ்யஜ்யதே. ஸ்வஸ்ய - தாத்பர்யாதேவ ராமாயணே உக்தாந்தம்

(க) (௨) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-

(௩) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௬௭-௩௬. (௪) ஶ்ரீராமா-ஸுந்த-௩௫-௪௪.

(௫) ,, ௬௫-௨௫. (௬) ,, ௬௬-௧௦.

(௭) பா-ஸூ-௨-௧-௭௨. (௮) பா-ஸூ-௨-௧-௫௬.

(௯) ஹா-பொ-௬.

உத்தரச்லோக வ்யாக்யா — ஸஹிதம்.

வ்யா.— ச்லோகமாகிற பெருநெருப்பிருக்க, வேறுகருவிவேணுமோ?

பெரியவாச்சான்பிள்ளை யருளிச்செய்த

உத்தரச்லோகவ்யாக்யாநம் ஸம்பூர்ணம்.

பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருவடிகளேசரணம்.

பி.— ஸாதநாந்தர வ்ருத்தி விசேஷ வாசகம் நிர்ணயதி, ப்ரயத்ந ப்ருத்தி ஸாதநாந்தராபேக்ஷாந்தி ஸாதநஸ்ய ஸஹகாரித்வாபாவம் நிர்ஹ்ருத்ய த்ருஷ்டாந்தேந த்ரடயதி. (பெருநெருப்பு) இதி. ச்லோகாக்நிரித்யர்த்த:. ப்ரயத்நி ச்லோகேந ப்ரஸித்தாக்நிவத் தாஹக(க)த்வம் (க) "விநாசீக்ருதம்" இத்யுக்த ச்லோகாக்ந்யுக்தமாயா: ஸாதநஸ்ய தாஹகத்வம் விவக்ஷணாத், தத்ராக்நே: ஸ்வஸாத்யே ப்ரவர்த்தமாநே அந்ய ஸாதநாபேக்ஷணாத், பரி ணாமோபேக்ஷிதேத்யர்த்த:. (உ) "விஷயத்வேந ஸாதநத்வம் விஷயஸ்யாஸ்ய ஸித்தம்" இதி, (உ) "பரிணாம: க்ரியாயா: ச்ரோத்ரிஷ்டவிஷயாத்மநா" இதி ச ஸித்தபரிணாமவிஷயம் ஸாதநம் போத்யம். அத்ர ப்ரப்ரஸித்தாக்நிஸாமாந்யாத் உக்தாயா உபாயஸ்ய ச்லோகஸ்யாத்; ச்லோக ஸாதந-ஸமஸ்த உபாயாந்தர ஸாதநாந்தரஸாபேக்ஷத்வம் "ஸாத்யம் த்வ ஸேதரஸாபேக்ஷம்" இதிந்யாயேந உபாயாந்தரஸாபேக்ஷத்வம் ச்லோக போத்யஸாதநஸ்ய (பெருநெருப்பு) இத்யுக்திரித்யர்த்த:. கருவியில்லை யென்னைப்போமோ இத்யுக்த ஸ்வதந்த்ரஸாதநம் ச்லோகாபேக்ஷா, நத்வ ச்லோகஸ்ய ஸாபேக்ஷித்வம் நத்யதே. (வேணுமோ) இத்யாகாரேண - அபேக்ஷ்யமஸ்தி இதி வ்யஜ்யதே. "ஸகிம் ப்ரஸஜ்ஜ ப்ரதிஷேத:" இதிந்யாயேந "ச்லோகேநாவஸீததி" இதி வ்யாக்யாநாவஸரே ப்ரஸக்த்யா ப்ரஸித்தமித்த இதிபாவ:. அநயாஸ சிஷ்டமஹத்யா ஸ்வதாயாரவேக்ஷணாதி

(க)

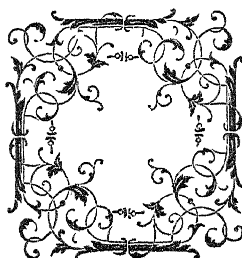
(உ) அவ்யயாநந்த-

டி.— ஶமயந்நஜ்ஞாநக, ஶாஸ்த்ரேண தத்த்வாநந்திமத்வநப்ராதீர்த்தஃ, ஸஞ்சா-
ரந்த ப்ரயோஜநாதிமேப்ரஸ்த பூர்வாசார்யஸம்ப்ரோக்தோ ரஹஸ்ய
ஶ்லோகேநோபஸம்ஹித இதிஸம்ப்ரதாயஃ.

ஶ்லோ॥ உக்தங்காவ்யத்ரிதயஸ்ய ஸாரவ்யாக்யாநாநந்தரோயதஃ। இதம்
ரஹஸ்யத்ரிதயார்த்தார்த்தாப்யாஸாய ப்ரோக்திதஃ ॥௧॥ வாக்யே ஹேய-
ஸ்ய விஷயாதிஷ்டாஸதிநியாமகே। தஸ்மிந்ஸதி ஸாக்ஷிஷ்ட்யா
த்யேயஸஸ்யோத்தமமிமம் ॥௨॥ ஸந்த்யாஜ்யம் யேதிநியமேதஸ்
க்யாநஞ்சபாவகஃ। தத்ராதேஹஸ்யாஞ்ஜலிகஸ்தஸ்ய ஷஷ்டீகார
ஸ்ய தர்ஶநாத் ॥௩॥ நிதேஶஸ்ய விஶேஷேண ப்ரக்ருத்யா
ப்ரக்ருத்யேநச। க்ருதஃபாநராக்தஸ்ய வக்தாரக்திவஶேநச॥
௪॥ ஶ்ரேயாநவஶ்யவக்தவ்யாநுவாரஜ்ஞாய ஜஸ்ஸிதாநு। க்ருபாஞ்ஜஸா
ரமஹஸ்யாநு ஶ்ரீநாராயண ஶோசவாநு॥௫॥ ஸர்வாநுஷ்டேயநிந
ஸாக்ஷ்யண்வாத ஶாஸ்த்ரார்த்தஃ ஶ்ருதேநாஶ்ரஹாதிஸம் தஸ்யா
ஜக்ரேஷாஷ்ட ॥௬॥ யாதேயியாஉவேஷ்டேதஸ்யஜி ஶிஷ்யதா
இதி॥ இதந்தோஷம் ஜாஷஞாநஞ்ச ஷண்முகா ஸதேஶிகாஃ॥ ௭॥

இதி ஶ்ரீவாதூலவீரராகவ ஸூரி விரசிதா,

சரமஶ்லோக டிப்பணீ ஸம்பூர்ணா.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

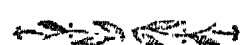
ஷட்தர்ஶிநீ.

ஸமஸ்தவதாரமான ஸ்ரீ வேதவ்யாஸபகவான், வேதஸம்ப்ரதாயத்தை ப்ரவர்த்திப்பித்து, வேதார்த்த நிர்ணயார்த்தமாக ஸ்வஶிஷ்யரான ஜைமிநிமுகத்தாலே கர்மகாண்ட தேவதாகாண்டங்களையும் ஸ்வயமேவ ப்ரஹ்மகாண்டத்தையும் நிர்மித்தான். அதில், ஸகலதேவதாந்தர்யாமியாய் ப்ரஹ்மஶப்தவாச்யனான விஷ்ணுவே ஸாக்ஷாதாராத்யனாவான் ஸர்வகர்மஸமாராத்யனென்றும், கர்மஸ்வரூபபோததத்வஜ்ஞாநிகள் இன்னவென்றும், தேவதாஸ்வரூபபோத தத்வாஸநாதிகள் இன்னவென்றும் கர்மகாண்ட தேவதாகாண்டங்களிலே சொல்லிற்று. கர்மாநுக்த தேவதைகளுக்கு வைதந்த்ர்யஸித்தாதிகளில்லையென்றும், ஜீவாதிரிக்தபராத்பரமில்லையென்றும், கர்மஜந்யாபூர்வமே ஸர்வபலப்ரதமென்றும், ஜகத்து ப்ரவாஹரூபேண நித்யம்; ஸ்ருஷ்டிப்ரளயங்களில்லையென்றும், மந்த்ரார்த்தாதிரூபமே தேவதையென்றும், தேவதையும் ததிதிக்த தத்வாஸநாதிகளுமில்லையென்றும், ஈஶ்வரஸித்தியில்லையென்றும், ஜைமிநிகளே கர்மவாதிநரான பாட்டப்ராபாகராதிகள் ப்ரவர்த்திப்பித்தார்கள். இவ்வர்த்தங்கள் ஸர்வஜ்ஞரான வேதவ்யாஸபகவானுக்கநபிமதங்களாகையாலே ஜைமிநிபகவானுக்கும் அநபிமதங்களென்று வேதஸூத்ராதிகளிலே ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. ப்ரக்ருதிபுருஷகாலவிஶிஷ்டமாய், ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகல்யாணகுணாகரமாய், புருஷோத்தம நாராயணாதி ஶப்தவாச்யமான ப்ரஹ்மமே உபாதாநநிமித்த ஸஹகாரிரூபமான த்ரிவிதகாரணமென்று சொல்லி, இந்த ப்ரஹ்மகாரணவாதத்திலே ஶங்கைகளுக்கு, தர்ஶநாந்தரங்களிலே ப்ரகாராந்தரேண காரணவாத ப்ரயுக்தமான ஶ்ருதார்த்தம் ஜநிக்குமென்று தர்ஶநாந்தரங்களையும் ப்ரஹ்மகாண்டத்திலே நிரஸித்தது.

அஸாவயாவும் - கபிலகணாதஸௌகதஜைநபாஶுபதிகளுடைய மதங்கள்.

ஸாங்க்யமதம்.

அதில் கபிலமதத்திலே, ப்ரக்ருதியும் புருஷனும். ப்ரக்ருதியாவது - ஸத்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின் ஸாம்யாவஸ்தையுமாய், அசேதனையுமாய், மஹதாதி த்ரயோவிம்ஶதி தத்வங்களுக்கும் காரணமானதையுமாய் இருக்கும். இதுதான் வடத்துக்கு பீஜம்போலே அசேதனமான ஜகத்துக்கு ஸாவயவமான காரணம் வேண்டுகையாலே அனுமானஸித்தையாயிருக்கும். புருஷன் - சைதன்யரூபனாய், நிர்குணனாய், ஸர்வகதனாய், ப்ரதிஶரீரம் பின்னனாயிருக்கும். ப்ரக்ருதி புருஷர்களுடைய அன்யோன்யாவிவேகத்தாலே ஸம்ஸாரம்; விவேகஜ்ஞானத்தாலே மோக்ஷம். இந்த ப்ரக்ருதி சேதனாபேக்ஷமாயிருக்கும். க்ஷீரம் ததியாகிறப்போலேயும், வர்ஷஜலம் இளநீராகிறப்போலேயும், தானே பரிணமிக்கக்கடவதாயிருக்கும். காந்தஸந்நிதியிலே லோஹத்துக்கு விகாரமுண்டாகிறப்போலே இதுக்கும் விகாரங்கூடும். அந்தனுடைய கமனஶக்தியாலும், அஸஞ்சாரபங்குவினுடைய ஜ்ஞானஶக்தியாலும் கமனப்ரவ்ருத்திபோலே சைதன்யஸ்வரூபனான புருஷனுடையவும் கர்த்ருத்வஶக்தியுக்தையான ப்ரக்ருதியினுடையவும் ஸம்ஸர்க்கத்தாலே ஜகத்ப்ரவ்ருத்தியுண்டாமென்னும் கபிலமதம்.

ஸாங்க்யதூஷணம்.

இது அனுபபன்னம்.—சேதனஸஹகாரமில்லாத அசேதனத்துக்கு கார்யகாரித்வங்கூடாமையாலே. ஸத்வாதிகுணாஶ்ரயமல்லது ஸத்வாதிகுணஸாம்யம் ப்ரக்ருதியென்கை ஶாஸ்த்ரவிருத்தம். பஞ்சுவுக்கு தஹநமும் ஶைத்யாபகமமும் காதாசித்கமாகக் கூடும். காந்தத்துக்கு லோஹஸாந்நித்யம் காதாசித்கமாகக்கூடும். புருஷன் நிஷ்க்ரியனாகையாலே காதாசித்கவிஶேஷம் கூடாமையாலும், ஸந்நிதானம் நித்யமாகையாலும், நித்யஸம்ஸர்க்கமும் மோக்ஷாபாவமும் ப்ரஸங்கிக்கும். க்ஷீராதிகளையும் பரமாத்மாவே பரிணமிப்பிக்கையாலே அது த்ருஷ்டாந்தமாகாது. அசேதனம் காரணமாகில் ஸ்ருஷ்டிப்ரளயவ்யவஸ்தை கூடாது. இத்யாதிதோஷங்கள் விஸ்தரேண சொல்லிற்று.

பாதஞ்ஜலமதம்.

பதஞ்ஜலிமதத்தில், ஸத்த்வப்ரதாநம் உபாதாநகாரணம், ஈஸ்வரன் நிமித்தகாரணம், ஆத்மப்ரதர்சநயோகம் மோக்ஷஸாதநமென்று சொல்லிற்று.

பாதஞ்ஜலதூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.—ப்ரக்ருதிஸரீரகப்ரஹ்மமே ஜகத்காரணமென்றும், ஜீவஸரீரகப்ரஹ்மோபாஸநம் மோக்ஷஸாதநமென்றும் வேதம் ப்ரதிபாதிக்கையாலே வேதவிருத்தமான பதஞ்ஜலிமதமும் நிச்ரேயஸார்த்திகளுக்கு அநுபாதேயமென்று சொல்லிற்று.

வைசேஷிகமதம்.

கணாதமதத்தில், விபக்வஜீவாத்ருஷ்டஸஹிதங்களாய் ஆநாதிகேஸ்வராதிஷ்டிதங்களான ப்ருதிவ்யாதி பரமாணுக்கள், த்வ்யணுகாதிக்ரமேண ஜகதாரம்பகங்கள் என்று சொல்லிற்று.

வைசேஷிகமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம். தந்துக்கள்முதலானவை ஸாம்சங்களான ஷட்பார்ச்வங்களாலே அந்யோந்யம் ஸம்பந்தித்து படாதிகளை ஜநிப்பிக்கிறாப்போலே பரமாணுக்களும் த்வ்யணுகாதிகளை ஜநிப்பிக்கில் ஸாம்சத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே அநவஸ்தை வரும். பரமாணுக்கள் நிரம்சங்களாகையாலே ஸஹஸ்ரபரமாணுஸம்யோகத்திலும் ஏகபரமாணுவோடே அவிசேஷமும் ப்ரஸங்கிக்கும். பரமாணுக்கள் ரூபரஸாதியுக்தங்களாகில் படாதிவத் அநித்யத்வாதிகளும் ப்ரஸங்கிக்கும். அவை ரூபாதிசூந்யங்களாகில் கார்யங்களும் ரூபசூந்யங்களாக ப்ரஸங்கிக்கும். அநாதாநத்திலே ஸம்ஸர்ஜநஸாயிக்கில், காலாகாசாதிவத் அமூர்த்தத்வாதிகள் ப்ரஸங்கிக்கும். இத்யாதிதோஷங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்ட.

ஷஷ்ட ப்ரகரணம்.

ஸௌகதமதவிசாரம்.

ஸௌகதமதந்தான், வைபாஷிக ஸௌத்ராந்திக யோகாசார மாத்யமிகராகிற சிஷ்யர்களுடைய ப்ரகாரபேதத்தாலே நாலுவகைப்பட்டிருக்கும்.

அதில் வைபாஷிகன், ப்ரத்யக்ஷஸித்தங்களான வஸ்துக்கள் க்ஷணிகங்களென்று கொண்டான். ஸௌத்ராந்திகன், க்ஷணிகங்களான அவை ப்ரத்யக்ஷங்களன்று; ஜ்ஞாநவைசித்ர்யாநுமேயங்களென்று கொண்டான். யோகாசாரன், ஜ்ஞாநாதிரிக்தங்களான வஸ்துக்கள் முதலிலேயில்லை; ஜ்ஞாநமாத்ரமேயுள்ளது; அதுவும் க்ஷணிகமென்றான். மாத்யமிகன், ஜ்ஞாநமும் ஜ்ஞேயமுமாகிற ஸர்வமுமில்லையென்று கொண்டான்.

வைபாஷிகஸௌத்ராந்திகமதங்கள்.

இவர்கள் நால்வரிலே ப்ரதமத்விதீயர்கள் ரூபாதிசதுஷ்டயாச்ரயங்களான பார்த்திவபரமாணுக்களும், ரூபரஸஸ்பர்சாச்ரயங்களான ஜலபரமாணுக்களும், ரூபஸ்பர்சாச்ரயங்களான தைஜஸபரமாணுக்களும், ஸ்பர்சாச்ரயங்களான வாயவ்யபரமாணுக்களும் ப்ருதிவ்யப்தேஜோவாயுரூபேண ஸங்காதங்களாகின்றன. அவற்றில்நின்று சரீரேந்த்ரியவிஷயரூபங்களான ஸங்காதங்களுண்டாகின்றன. அவற்றில் சரீராந்தர்வர்த்தியான க்ஷணிகவிஜ்ஞாநஸந்ததியே ஆத்மாவென்று கொண்டிருக்கிறதென்று கொண்டார்கள்.

வைபாஷிகஸௌத்ராந்திகமதகண்டநம்.

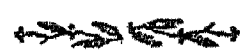
இதுவும் அநுபபந்நம். க்ஷணத்வம்ஸிகளான பரமாணுக்களுக்கு ஸங்காதாரம்பகத்வமும், தத்ஸாத்யமான ஸங்காதஸ்தைர்யமும், தத்ஸாத்யமான ஜ்ஞாநவிஷயத்வமும், தத்ஸாத்யமான ஹாநாதி வ்யவஹாரவிஷயத்வமும் கூடாதாகையாலே ப்ருதிவ்யாதி ஸங்காதங்களும் தத்கார்யங்களான சரீராதி ஸங்காதங்களும் ஸித்தியாது. க்ஷணிகங்களிலே ஸ்திரத்வபுத்தியாகிற அவித்யையா

லே ராகாதிகள், ராகாதிகளாலே விஜ்ஞாநம், விஜ்ஞாநத்தாலே வித்த வைசித்ர்யங்கள் ப்ராணவாய்வாதி பஞ்சவாயுவர்க்கம், அவற்றில் நின்றும் இந்த்ரியவர்க்கம், அவற்றில் நின்று காயம், அதில்நின்றும் வேதநாதிகள், பாந பாத்ராதிகளென்கிற சக்ரவத்பரிவ்ருத்தி நடக்கிறதென்று கொள்ளில், ஸம்ஸ்காரஸந்ததியும் தந்நிமித்த ராகத்வேஷாதிகளும் ஸம்ஸாரத்தினுடைய ஸநாதநத்வத்துக்கு ஹேதுவாகமாட்டாது. க்ஷணிகமான ராகஸந்ததிக்கு க்ஷணிகாஸநாதநத்வ ஹேதுத்வமில்லையே; யாவனொருவனுக்கு க்ஷணிகத்வபுத்தி பிறந்தது, அவனப்போதே நஷ்டனாகையாலே அத்தாலே யாருக்கும் ராகாதிகளுண்டாம். உத்தரக்ஷணோத்பத்திகாலத்திலே பூர்வக்ஷணம் விநஷ்டமாகையாலே அது உத்தரக்ஷணத்துக்கு ஹேதுவாகமாட்டாது. அபாவமே ஹேதுவென்னில், அது ஸர்வத்ர ஸுலபமாகையாலே ஸர்வமும் ஸர்வத்திலே யுண்டாக ப்ரஸங்கிக்கும். ஸர்வவஸ்து க்ஷணிகமாகில் முன்கண்டதை நானே இப்போது தொடுகிறேன் இத்யாதி வ்யவஹாரமுங் கூடாது. க்ஷணிகத்வத்திலே கார்யகாரணபாவமும் ஸித்தமாகமாட்டாது. ப்ரத்யக்ஷவிரோதமாம். ஸர்வமான ஸாதநம் கார்யகாரணமன்றே; இத்யாதி தூஷணங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டது.

அவ்விருவரில் ஸௌத்ராந்திகனுக்குள்ள விசேஷம்.

ஸௌத்ராந்திகன், ஜ்ஞாநகாலத்திலே அர்த்தாபாவம் ஜ்ஞாந விஷயத்வஹேதுவன்று; கிந்து ஜ்ஞாநோத்பத்தி ஹேதுத்வமே ஜ்ஞாந விஷயத்வமாகிறது. ஜ்ஞாநத்திலே* ஸ்வாகாரத்தை ஸமர்ப்பித்து நஷ்டமான அர்த்தம் ஜ்ஞாநகதமான நீலாத்யாகாரத்தாலே யநுமிக்கப்படுகிறதென்று கொண்டான்.

அதுக்கு தூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.— பதார்த்தம் நஷ்டமானபின்பும் ததர்த்தத்துக்கு அர்த்தாகாரத்திலே காரணங்காணாமையாலே. ஆகையாலே ஜ்ஞாநத்துக்கு வைசித்ர்யம் அர்த்தஸ்வபாவத்தாலே கொள்ளவேணும். இத்யாதி விஸ்தரேண சொல்ல.

ஷஷ்ட: பரிச்சேத:

யோகாசாரமதம்.

யோகாசாரன், ஜ்ஞாநவைசித்ர்யம் அர்த்தவைசித்ர்யப்ரயுக்தமன்று, ஜ்ஞாநங்கள் ஸ்வயமேவ விசித்ரங்களாயிருக்கும் உத்ப்ரேக்ஷார்த்தங்களைக் கொண்டான்.

யோகாசாரமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபவவிருத்தம்.—ஜ்ஞாதாவான ஆத்மாவுக்கு அர்த்தவிசேஷவ்யவஹார ஹேதுவாக ஜ்ஞாநாநுபவஸித்தமாகையாலே. "நானித்தை யறிகிறேன்" என்று க்ரியாகர்மபாவத்தாலே பரஸ்பர விலக்ஷணமாக ப்ரத்யக்ஷஸித்தங்களான ஜ்ஞாநஜ்ஞேயங்களில் ஜ்ஞாநமாத்ரம் பரமார்த்தம் என்கிறது ஸர்வலோக ப்ரத்யக்ஷ விரோதம். இன்னமும், ஜாக்ரதசையில் ஜ்ஞாநங்கள் ஸ்வப்நஜ்ஞாநங்கள்போலே விஷயசூந்யங்களென்றுஞ் சொன்னான். இதுவும் அநுபவவிருத்தம்.—ஸ்வப்நஜ்ஞாநங்களுக்கு உத்தரத்ர பாதகப்ரத்யயங்களிருக்கையாலே அவற்றுக்கு விஷயசூந்யத்வங்கொள்ளலாம்; ஜாக்ரஜ்ஞாநங்களுக்கு அப்படி உத்தரத்ர பாதகப்ரத்யயங்களில்லாமையாலே விஷயசூந்யத்வங்கொள்ளவொண்ணாது. அப்படி ஸர்வஜ்ஞாநங்களுக்கும் விஷயசூந்யத்வம் கொள்ளில், விஷயசூந்யத்வஸாதகாநுமாநரூப ஜ்ஞாநத்துக்கும் விஷயசூந்யத்வம் ப்ரஸங்கிக்கையாலே ஜ்ஞாநங்களுக்கு விஷயசூந்யத்வம் ஸித்தியாது. இந்த அநுமாநஜ்ஞாநத்திலே விஷயசூந்யத்வமில்லையாகில் ஜ்ஞாநத்வரூபஹேதுவுக்கு அநைகாந்த்யம் வரும். இத்யாதி தோஷங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டது.

மாத்யமிகமதம்.

மாத்யமிகன், ஸுகதனுக்கு சரமசிஷ்யன்; மாத்யமிகமதமே ஸுகதமதத்துக்கெல்லை. மாத்யமிகமதத்திலே விஜ்ஞாநமும் பாஹ்யார்த்தங்களுமில்லை. சூந்யமேதத்த்வம்; அஸாவாபத்தியே தோஷம். எங்ஙனேயென்னில், ஹேதுஜந்யமான ஸத்தாதத்வமென்னவொண்ணாது; உத்பத்தியை நிரூபிக்கக்கூடாமையாலே. அதாவது—பாவத்வமே ஸத்தாநத்துக்கு உத்பத்தியிலே ப்ரயோஜநமில்லா

மையாலே ஸத்துக்கு உத்பத்தி யென்னவொண்ணாது. அஸத்துக்கு உத்பத்திசொல்லில், உத்பந்நமானதும் அஸத்தாகையாலே ஜந்யத்துக்கு ப்ரயோஜநாபாவம் ப்ரஸங்கிக்கும், ஆகையாலே அதுக்கும் உத்பத்தி சொல்லவொண்ணாது. இப்படி ஸதஸதாத்மகமும் தத்த்வமென்னவொண்ணாது. அந்யோந்யவிலக்ஷணமான ஸதஸத்துக்களுக்கு தாதாத்ம்யங்கூடாது. ஸதஸத்விலக்ஷணமே தத்த்வமென்னில்— வ்யாவஹாரிகஸத்யமென்றும் பாரமார்த்திகஸத்யமென்றும் சொல்லப்படுகிற ஸதஸத்விலக்ஷணமானது ப்ராதிபாஸிகவத் பாத்யமாகையாலே தத்த்வமாகாது. ஸதஸத்விலக்ஷணத்துக்கு உத்பத்தியுங் கொள்ளவொண்ணாது. ஜந்யப்ரயோஜநமான ஸத்த்வமில்லாமையாலே ஜந்யவையர்த்யம் வரும். கிஞ்ச, ஜாயமானத்துக்குத் தன்னாலே ஜந்மமோ? பரனாலே ஜந்மமோ? அதில் தன்னாலே யென்னவொண்ணாது; தான் முன்பே யிருக்கையாலே. பரனாலே தனக்கு ஜந்மமென்னவொண்ணாது; பரனானமை எல்லாவற்றுக்கு மொக்குமாகையாலே எல்லாம் எல்லாவற்றிலும் ஜநிக்க ப்ரஸங்கிக்கும். ஒரு ஸம்பந்தவிஶேஷத்தைக்கொண்டு வ்யவஸ்தை சொல்லப்பார்க்கில், அந்த ஸம்பந்தம் ஸ்வாபாவிகமாகில், முன்புபோலே எல்லாமெல்லாவற்றிலும் ஜநிக்க ப்ரஸங்கிக்கும். அது ஸ்வஸாதநஜந்யமாகில், ஸம்பந்தம்போலே அதுவும் வ்யவஸ்தாபகமாகமாட்டாது. ஆகையால் இப்படி உத்பத்தி துர்நிரூபமாகையாலே ஸத்தும், அஸத்தும், ஸதஸத்தும் தத்த்வமாகமாட்டாது. ஸதஸத்விலக்ஷணமும் ப்ராதிபாஸிகமாகையாலே தத்த்வமாகமாட்டாது. ஆகையாலே ஶஶவிஷாணம்போலே நிஸ்ஸ்வபாவம் தத்த்வம் என்று வ்யவஹரிக்கப்படுகிற ஶூந்யமே தத்த்வமென்று மாத்யமிகமதம்.

மாத்யமிகமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.— எங்ஙனேயென்னில்,— ஸர்வபக்ஷங்கள் பராபிமதங்களாகையாலே ஸர்வம்போலே ஶூந்யமும் விப்ரதிபந்நவாக்யத்துக்கே அஸாதாரண விஶேஷணமாக ப்ராக்ப்ரதீதி விஷயமாகையாலே ஸர்வமும் அஸத்து என்கிற ப்ரதிஜ்ஞையாலே ஸ்வாபிமத விஶேஷணமான அஸத்த்வத்துக்காஶ்ரயமான ஸர்வ

னுடையஸத்வமே ஸித்திக்கும். கடம் இங்கு இப்போதில்லையென்னு ம்போது கடம் காலாந்தரே உளதென்று ஸித்திக்கும். கடத்துக்கு ஸ்வாபேக்ஷயா ஸத்வமும் பராபேக்ஷயா அஸத்வமுமாகையாலே ஸதஸதாத்மகத்வமும் உபபந்நம். கடம் ஸ்வாபேக்ஷயா அவக்தவ்யத்வலக்ஷணமுமாய், பராபேக்ஷயா அவக்தவ்யலக்ஷணமுமாயிருக்கும். இப்படி ஸத்வமும், அஸத்வமும், ஸதஸதாத்மகத்வமும், ஸதஸதவக்தவ்யலக்ஷணத்வமும் வஸ்துவிநுடைய ஸ்வரூப விசேஷங்களாகையாலே நீ பண்ணுகிற அஸத்வப்ரதிஷேதயாலே ஸத்வமே ஸித்தித்துவிடும். இந்த ஸப்தபங்கிகளானும் ஒரு ப்ரமாணத்தையும் ஒரு ப்ரதிபத்தியையுங் கொண்டு ஸித்திக்க வேண்டுகையாலே அந்த ப்ரதிபத்தியும் ப்ரமாணமும் ஸத்யமாகில் ஸப்தபங்கியுமென்ன வொண்ணாது. அஸத்யமாகில் ப்ரமாணபூர்வகமான ஸப்தபங்கித்வம் முதலிலே ஸித்தியாது. ப்ரமாணாயத்தமாயிறே ப்ரமேயஸித்தியிருப்பது. ஆகையால் ப்ரமாணப்ரமேயாநவஸ்தியாலே ஸப்தபங்கிகளும் அநவஸ்தமுமென்று விஸ்தரேண ஸர்வார்த்தஸாஸ்த்ராதிக ளிலே சொல்லப்பட்டது.

❧❧❧

ஜைநமதம்.

ஜைநமதத்திலே ப்ரமாணங்கள் ப்ரத்யக்ஷாநுமாநம். ஜீவாஜீவாத்மகமான ஜகத்து நிரீஸ்வரமாகவும், ஷட்த்ரவ்யாத்மகமாகவும் இருக்கும். அந்த த்ரவ்யங்கள்தான் — ஜீவபுத்கலதர்மாதர்மகாலாகாசமென்கிற வைஷம்யமாயிருக்கும். அவற்றில் ஜீவர்கள் — பத்தயோகஸித்தமுக்தமென்ற த்ரிவிதராயிருப்பர். புத்கலமாவது - மதிரோன்களுடைய ஸம்ஹதமான வர்ணாதிமத்த்ரவ்யவிசேஷம். அதர்மமாவது - ஸ்வாவஸ்தாஹேதுபூதமான வ்யாபியான த்ரவ்யவிசேஷம். தர்மமாவது - கதிஹேதுபூதமான த்ரவ்யவிசேஷங்கள், அதுதான் ப்ரமாணஸித்தமுமாய், அத்ருஷ்டமான வாயுவிசேஷசரீரஸஞ்சாராதி ஹேதுவுமாய், நித்யமாயிருக்கும். காலமாவது — பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமாந வ்யவஹாரஹேதுவாய்க்ஷணரூபமான த்ரவ்யவிசேஷம். ஆகாசமாவது — ஏகமாய் அநந்தப்ரதேசயுக்தமான த்ரவ்யவிசேஷம். இவற்றில்

அணுவ்ருத்திகளான த்ரவ்யங்கள் பஞ்சாஸ்திகாயங்களென்று சொல்லப்படும். அவையாவன - ஜீவாஸ்திகாயமும், தர்மாஸ்திகாயமும். அதர்மாஸ்திகாயமும், புத்கலாஸ்திகாயமும், ஆகாசாஸ்திகாயமும். அஸ்திகாயமாவது - அநேகதேசவர்த்தியான த்ரவ்யம். இன்னமும் ஜீவர்களுக்கு மோக்ஷோபயோகியான ஸப்த பதார்த்தமு முண்டு, அதாவது - ஜீவமும், அஜீவமும், ஆஸ்ரவமும், பந்தமும், நிர்ஜரமும், ஸம்வரமும், மோக்ஷமுமென்று. இவற்றில் மோக்ஷோபாயமும் அநேகவிதம். அதாவது - ஸம்யக்ஜ்ஞாநதர்சநசாரித்ரரூபமாயிருக்கும். ஜீவன் - ஜ்ஞாநதர்சநஸுகவீர்யகுணகனாயிருப்பன். அஜீவமாவது - ஜீவபாஹ்யவஸ்துஜாதம். ஆஸ்ரவமாவது - போகஸாதநகரணமான இந்த்ரியாதிகள். பந்தந்தான் - காதிகர்மசதுஷ்டயமும், அகாதிகர்மசதுஷ்டயமுமாக அஷ்டவிதமாயிருக்கும். அதில் காதிகர்மசதுஷ்டயம் - ஜீவகுணமாய் ஸ்வாபாவிகங்களான ஜ்ஞாநதர்சந ஸுகவீர்யங்களுக்கு ப்ரதிபந்தகமாயிருக்கும். அகாதிகர்மசதுஷ்டயமாவது - சரீரஸம்ஸ்தாநமும், அபிமாநமும், ஆயுஸ்திதியும், தத்ப்ரயுக்த ஸுகதுக்கவேதநைகளுமாகிற இவற்றுக்கு ஹேதுபூதமாயிருக்கும். நிர்ஜரமாவது மோக்ஷஸாதநமாய், அர்ஹதுபதேசாவகதமான தபஸ்ஸு. ஸம்வரமாவது. ஸமிதிரூபமான இந்த்ரியநிரோதம். மோக்ஷமாவது - ராகாதிக்லேச நிவ்ருத்தி பூர்வகமான ஸ்வாபாவிகாத்ம ஸ்வரூபாவிர்பாவம் - இம்மதத்திலே ப்ருதிவ்யாதிபூதங்களான அணுக்கள், கணாதமதத்திலேபோல் சதுர்விதங்களன்றிக்கே ஏகவிதங்களாயே யிருக்கும். ப்ருதிவ்யாதி கார்யபேதம் பரிணாமக்ருதம். ஸர்வவஸ்துக்களும் ஸதஸத் நித்யாநித்ய பின்னாபின்னாதிகளாலே அநேக ஸ்வபாவங்களாயிருக்கும். ஜீவஸ்வரூபம் தத்தச்சரீர ஸம பரிமாணமாயிருக்கும். இது ஜைநமதம்.

ஜைநமததூஷணம்.

இதுவுமநுபபந்நம்.—ஒரு வஸ்துவுக்கெக்காலத்திலும் விருத்ததர்மங்கூடாது. த்ரவ்யத்துக்கு ஸர்வதேச ஸகல நித்யத்வாநித்யத்வங்களும், அவஸ்தாபேதேந ஸதாநித்யத்வ பின்னத்வங்களுங்

கொள்ளில், த்ரவ்யமும் அவயவங்களும் அபேதாத் ஸித்தங்களாகையாலே ஒருவஸ்துவிலே விருத்தமான பாவாபாவ ஸம்பவமில்லை. த்ரவ்யத்துக்கும் அவயவங்களுக்கும் பேதங்கொள்ளில், ஆகார பேதங்கொண்டு விரோதம் பரிஹரிக்கக்கூடாது. அவைகள் பேதாபேத ஸித்தங்களென்னில், பேதாபேதங்களுக்கு அவிரோதநிர்வாஹகமான ஆகாரபேத மில்லாமையாலே அவ்விஷயம் நிர்வஹியாது. ஜீவாதிஷட்த்ரவ்யங்கள் பரஸ்பர பிந்நங்களாகையாலே ஸமஸ்தவஸ்துக்களும் பிந்நாபிந்நமாதி விருத்ததர்மங்களென்னுமது மவ்யாஹதம். காரணம் ஸமஸ்தவஸ்து விசேஷணமாகத் தோன்றுகையாலே அணுவுக்கு ஸமஸ்தவஸ்துகாரணங் கூடாமையாலே அதுக்கணுத்வம் கூடாது. வஸ்துக்கள்தோறும் விசேஷணமான அணுஸமூஹத்வம் பிந்நாபிந்நமென்று கொள்ளில், இக்காலத்திலநேக பதார்த்தங்களிருக்கின்றன என்கிற ப்ரதீதிக்கு விரோதம் ப்ரஸங்கிக்கும். ஜீவன் தேஹபரிமாணனென்னின் கர்மாநுகுணமாக கஜசரீரத்தைவிட்டு, பிபீலிகா சரீரத்திலே ப்ரவேசிக்கும்போது ஜீவஸ்வரூபத்துக்கு அநித்யத்வ ப்ரஸங்கம் வரும். ஸங்கோச விகாஸங்களைக்கொண்டு அநித்யத்வ ப்ரஸங்கத்தை பரிஹரிக்கில் அவற்றைக்கொண்டே அநித்யத்வாதிகளும் ப்ரஸங்கிக்கும். ஸம்ஸ்பர ஸஹகாரமில்லா பரமாணுக்களுக்கு காரணத்வங்கூடாதென்னு மிடம் ஸ்பஷ்டம். இத்யாதி தோஷங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டன.

பாசுபதநிரஸநம்.

பாசுபதம் வேதவிருத்தமாகையாலும் அநுபபந்நமாகையாலும் அநாதரணீய மென்கிறது. எங்ஙனே யென்னில்-காபாலரென்றும், காலாமுகரென்றும், பாசுபதரென்றும், சைவரென்றும், சிவமதஸ்த்தர் நாலுவகைப்பட்டிருப்பர்கள். இவர்களெல்லாரும் நிமித்தோபாதாநங்களுக்கு பேதங்களையும் பசுபதிக்கு நிமித்தகாரணத்வத்தையும் கொள்ளுகிறார்கள். வேதவிருத்தமான மோக்ஷஸாதநங்களையுங் கொள்ளுகிறார்கள். இவர்களில் காபாலர் கண்டிகாருசகாதி முத்ராஷட்கவானாய், பரமுத்ராவிஜ்ஞனாய், பகாஸநஸ்த்தாத்மத்யாநம் பண்ணுகிறவன் முக்தனாவானென்பார்

கள். ஸாதநமாவது,— ஸ்வாத்யாய ஸேவநம், ஸ்நாநம், தத்த்வாப்யஸநம், ஜபம், ஸமாதிஸேவநம், அதி தைவதபூஜநம், இத்யாதிகளான ஸாதநமென்பர்கள். இப்படிக்கு ஆசாராதிகள் பலவும் அவர்கள் ஶாஸ்த்ராதிகளிலே கண்டுகொள்வது.

பாஶுபதமதநிரஸநம்.

இதுவும் அநுமாநவாதம். பராவரதத்த்வ வ்யத்யாஸமும், உபாஸநாபேதமும், ஆசாரபேதமும், வேதவிருத்தங்களாகையாலே அப்ரமாணங்கள். இவர்கள் அநுமாநப்ரமாணத்தாலே நிமித்தேஶ்வரனைக்கொள்ளுகிறார்கள். அப்படி அநுமாநத்தாலே நிமித்தேஶ்வரனைக் கொள்ளும்போது த்ருஷ்டாநுஸாரேண கும்பகாரன் ம்ருத்பிண்டத்தை அதிஷ்டிக்கிறாப்போலே நிமித்தேஶ்வரன் ப்ரக்ருதியை அதிஷ்டிக்கிறானென்று கொள்ளவேணும். அதிஷ்டாநத்துக்கு ஶரீரம் வேண்டுகையாலே அஶரீரனுக்கு அதிஷ்டாநங்கூடாது. அவனுக்கு ஶரீரத்தைக் கொள்ளில், அது ஸாவயவமாகில், அநித்யத்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். அது நித்யமென்று கொள்ளில், அதுக்கு உத்பத்தி காரணமில்லாமையாலே ஶரீரத்வம் ஸித்தியாது. ஈஶ்வரன் தானே ஶரீர ஹேதுவென்னில், அஶரீரனுக்கு ஹேதுத்வம் த்ருஷ்டமன்று. ஶரீராந்தரத்தைக் கொண்டு ஹேதுவென்னில், அநவஸ்தை ப்ரஸங்கிக்கும். அஶரீரனான ஜீவனுக்கு ஶரீராதிஷ்டாநம்போலே அஶரீரனான ஈஶ்வரனுக்கும் ப்ரக்ருத்யதிஷ்டாநம் கூடுமென்னில், ஜீவனுக்கு ஶரீராதிஷ்டாநம் அத்ருஷ்ட ஸாபேக்ஷமாகையாலே, அப்படி ஈஶ்வரன் ஶரீரபேந ப்ரக்ருதியை அதிஷ்டித்தால் அத்ருஷ்டஸோமம் ப்ரஸங்கிக்கும்; ஶரீர வ்யதிரிக்தமாக அதிஷ்டிக்கில், ஶரீராந்தராபேக்ஷை ப்ரஸங்கிக்கும். ஶரீர நிரபேக்ஷமாக அதிஷ்டாநம் ஶரீரஸாத்யமாகையாலே ஶரீராதிஷ்டாநத்திலே ஶரீரம்வேண்டும்; ஶரீரபேந அதிஷ்டிக்கில் ஹோமம் ப்ரஸங்கிக்கும் இத்யாதி தூஷணங்கள் விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டன.

இப்படி ப்ரஹ்மகாரண வாதவிருத்தமான கபிலாதி பாஹ்யமதங்களெல்லாம் ஸூத்ரவ்ருத்தி பாஷ்யாதிகளிலே விஸ்தரேண நிரஸ்தங்கள்.

ஷண்மத ஸங்க்ஷேபம்.

இந்த ப்ரஹ்மஸூத்ரத்துக்கு பாஹ்யரிஷிப்ரணீதவ்ருத்தி விருத்தமாக மாயாவாதிகளும், பாஸ்கரீயர்களும், யாதவப்ரகாசீயர்களும், மத்வர்களும், வ்யாக்யானம் பண்ணினார்கள். அவைகளுக்கு ஸூத்ரஸாரஸ்ய விரோதமென்று ஸ்ருதப்ரகாசிகையிலும், பாராசர்ய விஜயத்திலும், பரமதபங்கத்திலும் சாரீரகஸாஸ்த்ராதிகளிலும் விஸ்தரேண சொல்லிற்று. அவையுமிங்கே திங்மாத்ரம் சொல்லப்படுகின்றன.

மாயாவாதிமதம்.

மாயாவாதி மதத்திலே ஸகல விசேஷ சூந்யமான சைதந்யமாத்ரம் நிர்விகாரமான ஸத்யம், அந்த சைதந்யத்திலே மாயா அவித்யாதி சப்த வாச்யமான அநாதி அஜ்ஞானமென்கிற தோஷத்தாலே ஸ்வாத்ம பரிகல்பிதமாக ஜ்ஞாத்ருஜ்ஞேயாதி ப்ரபஞ்சம் தோன்றுகிறது. இதுக்கு தத்வஜ்ஞானத்தாலே நிவ்ருத்தி. சுக்தியிலே ரஜதம் போலே, தேசாந்தரஸ்த ஸத்யரஜதவிஷயமன்று. கிஞ்ச தோஷ ஸஹத்தாலேயுண்டான ரஜதம் ப்ரகாசிக்கிறது. "நேதம் ரஜதம்" என்கிற புத்தியாலே இதுக்கு நிவ்ருத்தி. ஸத்யரஜதத்துக்கு ப்ரத்யக்ஷாதிஸித்தியில்லாமையாலும், அந்யதாக்யாதி கூடாமையாலும் இப்படி அநிர்வசநீய ரஜதம் கொள்ளவேணும். இத்தை த்ருஷ்டாந்தமாகக் கொண்டு நிர்விசேஷ சைதந்ய ஸ்வரூபத்திலே தோஷகல்பிதமான ப்ரபஞ்சத்துக்கு ப்ரஹ்மஸ்வரூபவிஷய ஜ்ஞாநத்தாலே நிவ்ருத்தியைக்கொள்ள வேணும். அந்த நிவ்ருத்தியை மோக்ஷமென்பது. இதிலே ஜீவேச்வர விபாக விஷயத்திலே அநேக பக்ஷங்களுண்டு. எங்ஙனே யென்னில்—பிம்பஸ்தாநீயனான ப்ரஹ்மத்துக்கு ஸம்பந்தியான மாயையிலே ப்ரதிபிம்பம் ஈச்வரன், அந்த மாயையினுடைய பரிச்சின்ன ப்ரதேசங்களிலே ஆவரண விக்ஷேபங்களாலே ப்ரதிபிம்பம் ஜீவனென்று சிலர்—த்ரிகுணாத்மிகையான மாயையாகிற மூலப்ரக்ருதிக்கு, ஸுத்தஸத்வப்ரதாநமான மாயையென்றும், மலிநஸத்வப்ரதாநமான அவித்யையென்றும் ரூபபேதம் சொல்லுவர்கள். அதிலே மாயாப்ரதிபிம்பம் ஈச்வரன்; அவித்யாப்ரதிபிம்பம் ஜீவன் என்று சிலர்.—மூலப்ர

சக்தியொன்றே விக்ஷேபாத்யாஸத்தாலே ஜீவனென்கிறது. தத்வஜ்ஞன் ஸம்ஸாரம்; அந்த ... சக்தியே ஆவரணப்ரதாநத்தாலே அவித்யையென்றும் அஜ்ஞாநமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. தத்வஜ்ஞன் ஜீவனென்றும் சிலர்—விக்ஷேபமாவது—அந்யப்ரதிபாஸம். ஆவரணமாவது—ஸ்வரூபாப்ரகாசமென்பர்.—இன்னமும் அவித்யையிலே ப்ரதிபிம்பம் ஸம்ஸாரி, ஈச்வர: காரணத்திலே ப்ரதிபிம்பம் ஜீவனென்றுசிலர்.—இன்னமும், பக்ஷாந்தரமுண்டு. இதிலே ப்ரபஞ்சத்துக்கு நியாமகமாவது.—ப்ரஹ்மஜ்ஞாநவாக்யம். இதிலே ப்ராதிபாஸிகஸத்தை, வ்யாவஹாரிகஸத்தை, பாரமார்த்திகஸத்தை, என்று த்ரிவிதஸத்தையுண்டு. அவற்றிலே முதலாவது—ஸ்வப்நஜாக்ரஜ்ஜ்ஞாநவ்யாபாராதிகளிலே; த்விதீயை—ப்ரபஞ்சத்திலே; த்ருதீயை—ப்ரஹ்மத்திலேயென்பர். ப்ரஹ்மஸாக்ஷிகையான ஸத்தையொன்றென்றுஞ்சொல்லுவர்கள். ஸாவரணாஜ்ஞாநாவ்ருதமான கடாதிகள் தோற்றும்போது இந்த்ரியஸந்நிகர்ஷத்தாலே அஜ்ஞாநத்திலே விஜ்ரும்பித்து கடாதிகள் தோற்றுகின்றனவென்று சிலர்.—இந்த்ரியத்தாலே அஜ்ஞாநம் பாய்போல் சுருட்டிக்கொள்ளுகையாலே கடாதிப்ரத்யக்ஷமென்றுசிலர்.—இந்த்ரியஸம்பந்தத்தாலே அஜ்ஞாநமானது ஸர்வதாவிநஷ்டிக்கையாலே கடாதிப்ரத்யக்ஷமென்றுசிலர்; எத்தனை ஜ்ஞாநவ்ருத்திகளோ? அத்தனை அஜ்ஞாநவ்ருத்திகளாகையாலே இந்த்ரியஸந்நிகர்ஷத்தாலே தத்தஜ்ஞாநநாசத்தாலே கடாதிஜ்ஞாநமென்றுசிலர். இன்னமும் பக்ஷாந்தரமுண்டு. இதிலே ப்ரபஞ்சநிவ்ருத்தி—த்யாநஜந்யாபரோக்ஷத்தாலேயென்று ப்ராசீநாசார்யாதிபக்ஷம் வாக்யஜந்யப்ரஹ்மாபரோக்ஷஜ்ஞாநத்தாலே ப்ரபஞ்சநிவ்ருத்தியென்று ஸர்வஜ்ஞாதிகள் பக்ஷம். இன்னமும் ஏகாவித்யையென்றும், நாநாவித்யையென்றும், நாநாஜீவர்களென்றும், ஏகஜீவனென்றும் பக்ஷபேதங்களுண்டு. இன்னமும் ஸாங்க்யாத்வைதவாதிகளுக்குத் தத்வஜ்ஞாநம்பிறந்தது, மோக்ஷம்மாத்ரம் பிறக்கவில்லையென்றும், தத்வஜ்ஞாநமேயொருவருக்கும் பிறந்ததில்லையென்றும் பக்ஷபேதமுண்டு. இப்படி அவாந்தரபக்ஷபேதங்கள் பலவுமிருந்தாலும், நிர்விசேஷசைதந்யமாத்ரம் ஸத்யம், மற்றைப்ரபஞ்சம் அந்த சைதந்யத்திலே

டைய அவித்யாபரிகல்பிதமாகையாலே மித்யை, சைதந்யஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மமே அஜ்ஞாநாவச்சிந்நமாதல், தத்ப்ரதிபிம்பமாதல் ஜீவனாகையாலே ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு ஐக்யம். ஏவம் ஐக்யஜ்ஞாநத்தாலே அவித்யாநிவ்ருத்தியே மோக்ஷமென்னுமிடம் ஸர்வமாயாவாதிகளுக்கும் ஸித்தாந்தம்.

மாயாவாதிமதகண்டநம்.

இதிலே ஜீவேச்வரவிபாகாதிவிஷயமான அவாந்தரபக்ஷங்கள் அவர்களாலே அந்யோந்யநிரஸ்தங்கள்.

இனி அஜ்ஞாநத்தினாலே ப்ரபஞ்சம் கல்பிதமென்கிறவிது அநுபபந்நம்.— ஜ்ஞாநஸ்வரூபமான ப்ரஹ்மத்தை தந்நிவர்த்யமான அஜ்ஞாநம் ஆவரிக்கமாட்டாது - ஆவரிக்கில், அதுக்கு நிவர்த்தகமில்லை. தேஜஸ்ஸைத் திமிரம் ஆவரிக்கமாட்டாதே, ஆவரிக்கில் அதுக்கு தேஜஸ்ஸு நிவர்த்தகமாகமாட்டாமையாலே; வேறு நிவர்த்தகமில்லையே. சுக்திகையும் தோற்றாதே சுக்திஸ்வரூபமாத்ரம் தோற்றி அதிலே ரஜதப்ரமம் பிறக்கும்; பின்பு சுக்திகையுந்தோற்றில் அது நிவ்ருத்தமாகிறது; அப்படி ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் ஸாவயவமல்லாமையாலே ஸ்வரூபமாத்ரம் தோற்றில் ப்ரபஞ்சப்ரமம் ப்ரஸக்தமாம்; அது தோற்றுவிடில் ப்ரமோத்பத்தியில்லை. ஆகையால் ப்ரபஞ்சப்ரமம் அநுபபந்நம். காசாதிதோஷம் ஸத்யமாகையாலே ப்ரமோத்பத்தியுங்கூடும். அவித்யாரூபதோஷம் மித்யையாகையாலே ப்ரமோத்பத்தியுங்கூடாது. அதுகூடுமென்னில் ப்ரஹ்மஸ்வரூபமான அதிஷ்டாநம் மித்யையென்றுகொண்டாலும் ப்ரபஞ்சப்ரமம் கூடலாம். அவித்யாநிவ்ருத்தி ப்ரஹ்மஸ்வரூபாதிரிக்தையோ? அநதிரிக்தையோ? அதிரிக்தையாம்போது, அது ஸத்யமென்னில், அத்வைதஹாநி ப்ரஸங்கிக்கும்; மித்யையென்னில், மோக்ஷம் மித்யையாம். அது ப்ரஹ்மஸ்வரூபாநதிரிக்தையென்னும்போது, ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் நித்யமாகையாலே தத்வஜ்ஞாநஸாத்யத்வமும் பக்நமாம். இந்த தத்வஜ்ஞாநந்தான் உபதேசாஸம்பவத்தாலே துர்ல்லபம். சுகவாமதேவாதிகளுக்கு தத்வஜ்ஞாநம்பிறந்ததாகில் ஸ்வவ்யதிரிக்தரொருவரில்லாமையாலே அவர்களைக்குறித்து உபதே

ஸங்கடாது; தத்த்வஜ்ஞாநமில்லையாகில் அஜ்ஞராகையாலே உபதே
ஶிக்கமாட்டார்கள். ஒருவருக்குந் தத்த்வஜ்ஞாநம்பிறந்ததில்லை யென்
கிற பக்ஷத்திலே உதாஸீநருக்கு ஶ்ரவணாதி ப்ரவ்ருத்திகூடாது.
ஜ்ஞாநம் பிறந்ததாகிலும் மோக்ஷம் பிறந்ததில்லையென்னில் ஸநகாதி
கள் முக்தராநார்களென்கிற ப்ரஸித்திகூடாது. வாக்யஜந்யஜ்ஞாநம்
மோக்ஷஸாதநமாகில் த்யாநாதிவிதிகள் வ்யர்த்தமாம். அபரோக்ஷ
ப்ரமத்துக்கு பரோக்ஷமானவாக்யஜந்யஜ்ஞாநம் நிவர்த்தகமாகமாட்
டாது. ஶாப்தஜ்ஞாநத்துக்கு அபரோக்ஷ்யம் மோவுக்கு அஶ்வத்வம்போ
லே அஸம்பாவிதம். த்யாநாதிவிதிகள் அத்வைத ஸாக்ஷாத்கார
அபார்த்தமென்கையும், த்யாநாதிகள் பேதவாஸநாதாயகங்களாகையா
லே அநுசிதம். ப்ரத்யக்ஷாதிஸகலப்ரமாணங்களிலும் விஶிஷ்டவஸ்து
வே விஷயமாகையாலே நிர்விஶேஷவஸ்துவில் ப்ரமாணமில்லை.
அத்வைதஸ்வரூபமாத்ரத்திலே யோகாசாரனுக்கும் மாயாவாதி
களுக்கும் விவாதமில்லை. இனி அத்வைதமும் நித்யமென்று மாயா
வாதிகள் ஸாதிக்கும்போது, ஸாத்யமான நித்யத்வம் ஸ்வரூபாத்ம
கமோ? பிந்நமோ? அதில் ஸ்வரூபாத்மகமென்னில், ஸ்வரூபத்திலே
விவாதமில்லாமையாலே ஸாதநம் வ்யர்த்தம். ஸ்வரூபாதிரிக்தமா
கில், ஸவிஶேஷத்வம் ப்ரஸஜிக்கும். நித்யத்வஸாதகமான ஹேது
வானது அத்வைதஸ்வரூபமான பக்ஷத்திலில்லையாகில் ஸ்வரூ
பாஸித்திதோஷம் ப்ரஸஜிக்கும். ஹேதுவிருந்ததாகில் ஹேது
ஸத்த்வத்தாலே ஸவிஶேஷத்வம் ப்ரஸஜிக்கும். "அயம் படः" என்
கிற இதுமுதலான ப்ரத்யக்ஷங்கள். "[illegible]" என்று போ
ஷிக்கையாலே நிர்விஶேஷவஸ்துவில் ப்ரத்யக்ஷம் ப்ரமாணமாகா
து. ப்ரக்ருதிப்ரத்யய ஸாமர்த்யத்தாலும், பதவாக்ய ஸாமர்த்யத்தாலும்,
விஶிஷ்டபோதகமான ஶப்தப்ரமாணமும் நிர்விஶேஷவஸ்து
வில் ப்ரமாணமாகமாட்டாது. ஆகையாலே ஸம்ஸாரபந்தம் மி
த்யை, அதுக்கு நிர்விஶேஷப்ரஹ்மஜ்ஞாநம் நிவர்த்தகமென்கை
கூடாமையாலே உபாஸநஜந்யபகவத்ப்ரஸாதமே ஸத்யமான அ
நாதிப்ரவாஹமான ஸம்ஸாரத்துக்கு நிவர்த்தகமென்று கொள்ளவே
ணும். இந்த மாயாவாதிமததூஷணம் பாஷ்யாதிகளிலே இன்னம்
பஹுவிஸ்தரமாக ப்ரபஞ்சிக்கப்பட்டது.

பாஸ்கரமதம்.

பாஸ்கரமதத்திலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபமும் உபாதிஸ்வரூபமும் ஸத்யம். ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு பேதம் ஸத்யோபாதி ப்ரயுக்தம். அபேதம் ஸ்வாபாவிகமாயிருக்கும். அசித்ப்ரஹ்மங்களுக்கு பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்களாயிருக்கும். ஜீவர்களுக்கு அந்யோந்யபேதம் ஔபாதிகமாயிருக்கும். கடாகாஶகதமான அல்பத்வாதி தோஷங்களும் அவச்சிந்நியோகாகாரத்வகுணமும் மஹாகாஶத்திலே ப்ரஸக்தியாதாப்போலவும், கடாகாஶகரகாகாஶாதிகளுக்கு பரஸ்பரபேதமும் கார்யபேதமுமுண்டாகிறாப்போலவும், உபாதிஸம்ஸ்ருஷ்டஜீவகதகுணதோஷங்கள் ப்ரஹ்மத்திலே ப்ரஸக்தியாதே வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்கும். உபாதிபேதகதமான பரஸ்பரபேதங்களையுடைத்தான ஜீவர்களுடைய குணதோஷங்களும் வ்யவஸ்திதங்களாயிருக்கும். இப்படி பேதம் ஔபாதிகமாகையாலே பேதஶ்ருதிகள் துர்பலங்கள், அபேதம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அபேதஶ்ருதிகள் ப்ரபலங்கள். அசித்ப்ரஹ்மங்களுக்கு பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்களாகையாலே ஸர்வமும் ப்ரஹ்மாத்மகமென்கிற ஶ்ருதியும் ப்ரஹ்மத்துக்கு நிர்விகாரஶ்ருதியும் உபபந்நம். ப்ரபஞ்சஸத்யத்வம் கொள்ளுகையாலே ஸ்வபக்ஷஸாதகப்ரமாணஸித்தியுமுண்டு. உபாதியாவது—பஞ்சேந்த்ரிய தேஹாதிரூபமாயிருக்கும். அதினுடைய ஸத்யத்வமாவது—பாரமார்த்திகத்வம். உபாதியால் ப்ரஹ்மாம்ஶம் ஜீவன். உபாதியும் தத்ஸம்யோகமும் கர்மக்ருதம். கர்மமும் உபாதிஸம்பந்நஜீவக்ருதம். இதுதான் பீஜாங்குரந்யாயத்தாலே அநாதியாயிருக்கும். ப்ரஹ்மத்துக்கு ஔபாதிக ஜீவபாவாபந்நமே ஸம்ஸாரம். உபாதிநிவ்ருத்திபூர்வகமான பேதப்ரமநிவ்ருத்தியே மோக்ஷம். பேதப்ரமநிவ்ருத்தியும், வர்ணாஶ்ரமகர்மஸமுச்சிதமாய் ப்ரஹ்மைகத்வவிஷயமாய், அவிச்சிந்நஸ்ம்ருதிஸந்தாநரூபமான உபாஸநத்தாலே ஸித்திக்கிறது. ஸத்யமான பந்தத்துக்கு ஐந்த்ரஜாலத்துக்குப்போலே ஜ்ஞாநமாத்ரநிவர்த்த்யத்வம் கூடாமையாலே உபாஸநஜ்ஞாநம்வேண்டுகிறது. இது பாஸ்கரமதம்.

பாஸ்கரமதகண்டநம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.—உபாதிஸம்பந்தம்போலே நிரவயவமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபம் பேதநார்ஹமல்லாமையாலே, ஜீவகத குணதோஷங்கள் ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்திலே அவர்ஜநீயம் ப்ரஸங்கிக்குமாகையாலே, நிர்தோஷஶ்ருதிவிரோதம் வரும். கடாகாஶாதி த்ருஷ்டாந்தத்தாலே வ்யவஸ்தையுஞ் சொல்லவொண்ணாது, கடஸம்யுக்தாகாஶ ப்ரதேஶம் நியதமல்லாமையாலே கடாக்ஷிதமான தேஶ்யாகாஶத்துக்கு அநியதகடஸம்பந்தம் வருகிறாப்போலே ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்துக்கும் அநியதோபாதிஸம்பந்தமும் க்ஷணேக்ஷணே பந்தமோக்ஷங்களும் ப்ரஸங்கிக்கும். அசித்ப்ரஹ்மங்களுக்கு பேதம்போலே அபேதமும் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அசித்கதபரிணாமாதி தோஷம் ப்ரஹ்மத்துக்கு ப்ரஸங்கிக்கும். ப்ரஹ்மம் ஸ்வரூபேணா வித்தாக பரிணமிக்கிறதில்லை. ப்ரஹ்மஶக்தியே அப்படி பரிணமிக்கிறதென்கையுங் கூடாது. அந்தஶக்தி ப்ரஹ்மத்தினுடைய பரிணாமமோ? ப்ரஹ்மாத்மகமோ? முதல் பக்ஷத்திலே, ப்ரஹ்மத்துக்கு பரிணாமித்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். த்விதீயபக்ஷத்திலும், ப்ரஹ்மாத்மகஶக்தியினுடைய பரிணாமம் ப்ரஹ்மபரிணாமமாகையாலே பரிணாமித்வம் ப்ரஸங்கிக்கும். ஆகையாலே அசித்ப்ரஹ்மங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகபேதாபேதங்களென்றும் சித்ப்ரஹ்மங்களுக்கு பேதம் ஔபாதிகம் அபேதம் ஸ்வாபாவிகமென்றும் கொள்ளுகிற பாஸ்கரமதம் அநுபபந்நமென்னுமிடம் ஶாஸ்த்ராதிகளிலே விஸ்தீர்ணம்.

யாதவமதம்.

யாதவப்ரகாஶமதத்திலே ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கும் அசித்ப்ரஹ்மங்களுக்கும் பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்கள், ஸந்மாத்ரப்ரஹ்மம் சிதசித்ரூபேண பரிணமிக்கிறது. ஆகையாலே கார்யகார

ணாநநுபவமும். ஜீவப்ரஹ்மாபேதமும் உபபந்நம். இதிலே ஶங்கரபக்ஷத்திற்போலே அவித்யோபாதிப்ரயுக்தபேதமும், பாஸ்கரபக்ஷத்திற்போலே ஸத்யோபாதிப்ரயுக்தபேதமுமில்லை. கிந்து பேதாபேதங்கள் ஸ்வாபாவிகங்கள். ப்ரமாணங்களான விதிநிஷேதாதிகளிலே ஸ்வாஸிஞாபேக்ஷி ஸம்ஸாரம். ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயத்தாலே பந்தநிவ்ருத்திபூர்வகமான பேதஜ்ஞாநநிவ்ருத்தியே மோக்ஷம். இது யாதவப்ரகாஶபக்ஷம்.

யாதவமததூஷணம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.—எங்ஙனேயென்னில்—ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்குபேதம் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே ஜீவகதாபுருஷார்த்தம் ப்ரஹ்மத்திலே ப்ரஸங்கியாதேயாகிலும் பேதம்போலே அபேதமும் ஸ்வாபாவிகமாகையாலே அபுருஷார்த்தம் ஸர்வமும் ப்ரஸங்கிக்கும். இப்படியே அவித்யாதோஷமும் ப்ரஸங்கிக்கும். ஒரு ம்ருத்பிண்டத்திலுண்டான கடஶராவாதிகளாலுண்டான உதகாஹரணகார்யங்கள் அந்த ம்ருத்பிண்டகதமாகிறப்போலே ஸநாதப்ரஹ்மவிபாகரூபரான ஸர்வஜீவர்களுடைய ஸுகதுஃகாதிகளும் ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலே ப்ரஸங்கிக்கும். கடஶராவாத்யபிந்நத்ரவ்யமும் உதகாஹரணாதிகார்யாந்விதமாகிறப்போலே, ஜீவாபிந்நமான ப்ரஹ்மமும் கர்மாதீநமாயிருக்கிறதென்னவொண்ணாது. ஒன்றுக்கே ஏகாம்ஶத்தாலே துஃகித்வமும் அம்ஶாந்தரத்தாலே ஸுகித்வமும் ஸம்ப்ரதிபந்நமாகாது. ஒருவனுக்கொருகையிலே சந்தனக்குழம்பும் மற்றைக்கையிலே காட்டுத்தீயுமானால், துஃகாநுபவந்தவிராதே. அப்படியே ப்ரஹ்மத்துக்கு அம்ஶபேதேந ஸுகதுஃகங்கள் வ்யவஸ்திதங்களாயிருந்தாலும் அம்ஶிக்கு துஃகஸம்பந்தந்தவிராது. ஆகையாலே, ஜீவப்ரஹ்மங்களுக்கு ஸ்வாபாவிகபேதமும், ஶரீராத்மபாவேந தாதாத்ம்ய

மும், ஶரீராதிஸம்பந்தங்கள் ஶரீரிஸாபேக்ஷங்களாகையாலே ஸர்வ நாயகனான ஈஶ்வரனுடைய ஸங்கல்பம் கொள்ளுகையாகும். இன்னமும் ஒன்றுக்கு ஒன்றினுடைய பேதாபேதங்கள் விரோதங்களாகையாலே அஸம்பாவிதங்கள். ஜாத்யாத்மநாபேதமும் வ்யக்த்யாத்மநாபேதமும் கொள்ளில், ஜாதிவ்யக்திகள் அபின்னங்களானால் ஜாத்யவிஶிஷ்டவ்யக்திக்கு ஜாத்யவிஶிஷ்டவ்யக்த்யபேதம் ப்ரஸக்திக்கும், ஜாதிவ்யக்திகள் பின்னங்களானால் அபேதம் ஜாதிமதம், பேதம் வ்யக்திமதமாகையாலே ஒரு வஸ்துவுக்கே பேதாபேதங்கள் ஸித்தியாது. ஆகையாலே பேதாபேதவாதம் அஸாரம். இது ஸாங்க்யபக்ஷத்திலுமொக்கும், இன்னமும், ஸத்கார்யவாதம் விவர்த்தபரிணாமவாதம் ப்ரவர்த்திக்கிறதென்கிற பக்ஷத்திலே, ப்ரளயத்திலே விவர்த்தபரிணாமங்கள் காரணமான ஸத்கார்யத்திலே லயிக்கையாலே பின்னமான ஸ்ருஷ்டியிலே பூர்வஸித்த விவர்த்தபேதாவஸ்தை இல்லாமையாலே க்ருதஹாநாக்ருதாப்யாகமங்கள் ப்ரஸக்திக்கும், கடகபாலாதிகள் அழிந்து பரமாணுக்களாய், பின்பு கடகபாலாதிகளாகும்போது பூர்வம் கடமான ஸம்ஶம் இப்போது கடமாய் பூர்வம் பாலமான ஸம்ஶம் இப்போதும் பாலமாய்ப் பரிணமிக்குமென்கை கூடாதே. அப்படியே விவர்த்தபரிணாமங்கள் பின்பு பரிணமிக்கும்போது பரிணாமத்துக்கு ஸம்பந்தநியமங் கூடாமையாலே க்ருதகர்மத்துக்கு பலாபாவமும், அக்ருதமின்றிக்கேயிருக்குமதுக்கு பலமும் ப்ரஸக்திக்கும். இத்யாதிதோஷங்கள் விஸ்தரேண பாஷ்யாதிகளிலே சொல்லப்பட்டது.

❦

காலதத்வம்.

காலதத்வத்திலே ப்ரஸ்தாவம் நிரூபிக்கப்படுகிறது; ப்ரக்ருதிஶப்தவாச்யமானது. ஶாஸ்த்ரங்களுக்கு அபேதமுண்டு

சேதநாசேதநங்களுக்கு ப்³ரஹ்மஶரீரகமில்லை, ஜீவஸ்வரூபங்களுக்கு நித்யஸ்வாதந்த்ர்யமுண்டு. உபக்ரமோப ஸம்ஹாரங்களிலே உபஸம்ஹாரத்துக்கு ப்ராப³ல்யமுங் கொண்டார்கள்.

ஶாக்தத³ர்ஶநம்.

இதுவும் அநுபபந்நம்.—ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராணங்களிலே ப்³ரஹ்மத்துக்கு ஜக³து³பாதா³ந காரணத்வஞ் சொல்லுகையாலே தத³பா⁴வமாகக்கூடாது. சேதநாசேதநங்களுக்கு ப்³ரஹ்மஶரீரகமும் ஶ்ருத்யாதி³ஸித்³த⁴மாகையாலே தத்த்யாக³ம் அநுசிதம். கு³ணஶ்ருதிரிக்த கு³ணத்தை நிராகரித்தும் நிர்கு³ணவாத³ நிராகரணம் து³ஷ்கரம். ஹேதுவ்ருத்திநியதியான விஶேஷாங்கீகாரமும் அநுபபந்நம். கு³ணகு³ணிபா⁴வத்துக்கு ஹேதுராவஶ்யகமாகையால், ஹேதுவில்லையாகில் யத்³ருச்சி²கமாகக்கூடாது. ஹேதுவில்லாவிடிலும் யத்³ருச்சி²கமாக ஸித்³த்⁴யட்டும் விஶேஷமென்னில்— அது ஸ்வபா⁴வமோ? கல்ப்யமோ? அது ஸ்வபா⁴வமென்னவொண்ணாது; அஸித்³த⁴மாகையாலே. இனி கல்ப்யமென்னில், ப்ரயோஜநநிரபேக்ஷ கல்பநம் அநுசிதம் ஆகையாலே விஶேஷகல்பநம் அநுபபந்நம். ஜாத்யாதி³தோ³ஷங்கள் பாராஶர்யவிஜயாதி³களிலே விஸ்தரேண சொல்லப்பட்டன.—நிர்கு³ணஸாக்ஷித்வப்ரக்ரியையும் ஸூத்ரஸ்வாரஸ்யவிரோத⁴மென்றும் பாராஶர்யவிஜயாதி³களிலே சொல்லப்பட்டது.

விஶிஷ்டாத்³வைதஸித்³தா⁴ந்தம்.

இத்³தோ³ஷங்கள் ஒன்றுமின்றிக்கே ஶ்ருதிஸ்ம்ருதீதிஹாஸபுராண ஸ்வாரஸ்யாநுகு³ணமாய், ஸூத்ரகார ஹ்ருத³யாநுகு³ணமாய், தத³பி⁴ப்ராயவேதி³களாய் தத³வ்யவஹிதஶிஷ்டரான ப⁴க³வத்³வைபாயநப்ரணீத வ்ருத்த்யநுஸாரியான ப⁴க³வத்³பா⁴ஷ்யகார ஸித்³தா⁴ந்தத்திலே, சித³சித்³விஶிஷ்டப்³ரஹ்மமொன்றே தத்வம். சேத

நாவேதநங்களுக்கு விஶேஷணகவம் ஶரீரக வ்யாகாயிரு க்கும்; வ்யூஹத்துக்கு விஶேஷ்யகவம் ஶரீரிக வ்யாகமாயிருக் கும். ஸாமாயாதநம், வேஷாஶ்ரயம், காரவாதாதியாகம், உதற் தி வ்யக்தி நிமித்தங்கள் கவ்ராவங்களாகையாலே, ஶ்ருதிஸூ த்ராதி ஸவல்வ்யோமாநாதமாய், ஶ்ருத்ராதிஸித்தமான கஷ: வ்யவிஷ்வாவாஷ நியாமகவமே ஶரீரவ வ்யக்திநிமித்தமா கையாலே வேதநாவேதநங்களுக்கு ஸமவஸ்ரீரகவதாவவளும். ஶரீரஶரீரிகளுக்கு தியோபேஷமும், ஶரீரங்களுக்கு வுரவர பேஷமும், கவேதநங்களுக்கு வுரவரபேஷமும, வேதநங்களு க்கு வுரவரபேஷமுங் கொள்ளுகையாலே பேஷஶ்ருதிஸாரஸ்ய மும், மாணதோஷவ்யவஸ்தையும் ஸித்தம். ஶரீரஶரீரிஸாவங் கொள்ளுகையாலே ஶரீரஶ்ருதிகளாகிற வடகஶ்ருதிஸாரஸ்ய மும்ஸித்தம். ஶரீரவாவிஶ்வம் ஶரீரிவார்யமாகையாலே ஶரீ ரஸாதவேதநாவேதந வாவிஶ்வங்கள் ஶரீரஸாத வேதநா வேதநஆராரஶரீரியான ஸமவதாரத்திலே ஶக்தங்களாகை யாலே வேதநாவேதநவாவிஶ்வங்களுக்கு வ்யூஹவாவகஶ்வங் களோடே ஸாநவிஸக்ரஞ்ஞக ஈவமான ஸாமாநாயிகரண்யம், வேதநாவேதந விஶிஷ்டஸ்வரூபத்துக்கும் ஸாவஜ்ஞாதிவிஶிஷ்ட ஸ்வரூபத்துக்கும் தாதாத்ம்யோவாயகமாகையாலே ஈபேஷஶ்ரு திஸாரஸ்யமும் ஸித்தம். ஶரீரஶரீரி ஸாவாதிகளைக்கொண்டு உவவாதிக்கப்படுகிற விஶிஷ்டதாதாத்ம்யம் விஶிஷ்டாத்வைதமெ ன்னப்படும். இப்படி ஈவ்யமாகவன்றிக்கே "ராஜாராஷ்ட்ரம்" என்னுமாபோலே ஸாமாநாயிகரண்யத்தை ஈவ்யமாகக்கொள் ளுகை அத்வைதமென்னப்படும். இந்த அத்வைதவக்ஷத்திலே ஶரீர ஶ்ருதிகளுக்கு ஸ்வாரஸ்யாஸாவம் ஸித்தம். விஶிஷ்டவாவகங்க ளான ஜீவவரவிஷயஶவதகளுக்கு விஶேஷணங்களைவிட்டுவிஶே ஷ்யஸ்வரூபத்திலே லக்ஷணைகொண்டு ஶாஸ்வரூப்ய வகஷ்ங் கொள்ளுகை அத்வைதமெனப்படும். இந்தவக்ஷத்திலே வதவா

கர்யங்களுக்கு சத்ருணம் சஹாரஸ்யம்ஸிதம். ஸமானஶ்ருதிக ளுக்கும் சவ்யா: ஸம்ஸிதம். விஶிஷ்டாத்வைதத்திலே ப்ரஹ்மம் ஜீவ விஶிஷ்டரிரகதேந உபாதாநமுமாய், ஸங்கல்பாஶ்ரயதேந நிமி த்தமுமாய், காலாதி விஶிஷ்டமாய்க்கொண்டு ஸஹகாரியுமாய் இப்படி த்ரிவிதகாரணமாயிருக்கும். சவ்யக்தஸம்பந்தத்தா லே சவஸ்தாஶ்ரயமாயிருப்பது உபாதாநமாகையால், படத்துக்கு த்ருணம் உபாதாநம்; ஸூத்ரம் சநுபாதாநமா யிருக்கும். ஸம்யோகமாத்ரமாக உபாதாநஸம்பந்தங் கொள்ளவே ண்டுகையாலே சவ்யக்தஸம்பந்தம் விவக்ஷிதம். நிமித்தகார ணத்துக்கு முபாதாநகாரணத்துக்கும் பேதம்—த்ருணத்துக்கும், குலாலனுக்கும்ஶரீரஶரீரிபாவ மில்லாமையால்வந்தது; கிஞ்ச அவற்றுக்கு பேதநியமமில்லை. காலத்துக்கு ஸம்யோகத்திலே காலதேநநிமித்தத்வமும் உபதேந ஸமவாயிகாரணத்வமும் வைஶேஷிகர்கொள்ளுகையாலே. ப்ரஹ்மத்தினுடைய சபின்ன நிமி த்தோபாதாநகாரணத்துக்குச் சிலந்திப்பூச்சியைஶ்ருதிதானே த்ருஷ்டாந்தமாகச் சொல்லுகையாலே, ஸ்வஶரீர பரிணாமித்வ ரூபமான சபின்னநிமித்தோபாதாநத்வ ஶ்ருத்யர்த்த யாயிருக்கும், த்ருணம் ஸ்வயம்ஶரீரி யல்லாமையாலே உபாதாந மாத்ரமாயிருக்கும். குலாலன் த்ருணஶரீரக னல்லாமையாலே நிமித்தமாத்ரமாயிருக்கும். சிலந்திப்பூச்சியானது பரிணாமிஶரீரக மாய் பரிணாமித்வமாகையாலே சபின்னநிமித்தோபாதாநமாயி ருக்கும். அது த்ருஷ்டாந்தமாகையாலே ப்ரஹ்மம் ஸ்வஶரீரபரிணா மித்வமாகிற சபின்னநிமித்தோபாதாநமாயிருக்கும்.ஸமானத்வாதி கள் கொள்ளுகையாலே ஸமானஶ்ருத்யாதிகளுக்கு ஸாரஸ்யமு ண்டு. ஸமானாதிநிஷேதஶ்ருதிகள் பேதமாணத்ருஷ்டபாவபரங் கள். வைலக்ஷண்யவியிகள் - விஶிஷ்டைக்யபரங்கள். பேதநிஷே தம் விஶிஷ்டைக்யவிரோதி ஸதஞ்சுபேதநிஷேதபரம். பாத்ய க்ஷாதி நிஷேதஶ்ருதி பரிச்சேதாபாவபரம். உத்பத்திநிஷே

யம் கர்மக்ருதோத்பத்த்யாதிமத்வம்; உக்தி ச்ருதிகள்.—ஸ்வ ஸ்வாதந்த்ர்யாவதாரங்கள், ஜீவர்களுக்கு ஸாதாரணமொக்ஷவசநம். ஜ்ஞாநைகாகாரதயா ப்ரகாசகத்வம், ப்ரஹ்மத்துக்கு அத்யந்தவசநம் விசிஷ்டப்ரகரண ஸஜாதீய அத்யந்தஹிதத்வம். இப்படி சரீரசரீரிகளுக்கு ஸம்பந்தங்கொள்ளுகையாலே பந்தமோக்ஷவ்யவஸ்தையும், உபதேசாதிகளும், தத்வஜ்ஞாநவ்யவஸ்தையும் உபபந்நம். ஸர்வஜ்ஞன், ஸ்வாதந்த்ர்யமடியாக வேதநபரவர்க்கத்வமாவேக்ஷையாலே விதிநிஷேதசாஸ்த்ர வையர்த்த்ய ப்ரஸங்கமில்லை. ஸர்வஜ்ஞனுக்கு நித்யநிரவதிக கல்யாணகுணாகரத்வமும், வேதனுடைய கர்த்ராஸ்மரணாதிஜந்ய ப்ராமாண்ய விசேஷங்களும், புராணங்களாகையாலே, நிர்விகார ச்ருதிகள் ஸவிகாராவதாரங்கள், ப்ரவசநரூபேண பஹுமாநவசநம் ஸித்தமாகையாலே அபௌருஷேயத்வ விகார நிஷேதங்கள் ஸாக்ஷாத்பரமந விகாராத்யவதாரங்கள், பூர்வாபரஜந்யமான ஸம ஸ்தீத்வப்ரவ்ருத்திகளே ஸமர்த்தநாதி ஹேதுக்களாகையாலே அபௌருஷேயத்வம் அநபேக்ஷிதம். கர்மஹேதுங்களிலே இந்த்ரியவ்ருத்திகள் நஷ்டங்களானாலும் இந்த்ரியாச்ரயமான ஜீவாத்மா ஸ்தாயியாயிருக்கையாலே க்ருதகர்மத்துக்கு ஹாநியில்லை. இந்த்ராதிதேவதாப்ராப்தம் அவாந்தரஹேதுவாகையாலே தவையர்த்த்யமில்லை, பராபரதாவே உபாஸ்யாதிகளுக்கு இந்த்ராதிசரீரணவும் இந்த்ராதிகளுக்கு அசரீரணவும் ஸாமர்த்தியமுகையாலே இந்த்ராதிகளுக்கு யஷ்ட்ருயாஷ்டவ்ய விரோதமில்லை. பரப்ரஹ்மத்துக்கு வேதனுடைய ஸ்வத்வநிஷ்ட ப்ரவ்ருத்தியிலே அநவதாநமும், அநாதியும் ஸாதத்ர்யப்ரயோஜகமாகையாலே தோஷமன்று. ஸாதத்ர்யம் தோஷமென்பதும் ப்ரஹ்மம் ஸித்திக்கையோ? ஸித்தியாதேயோ? ப்ரஹ்மம் ஸித்தித்து ஸாதத்ர்யம் தோஷமென்னில்—அது ப்ரஹ்மஸாதகப்ரமாண ஸித்தமாகையாலே தோஷமாகாது. ப்ரஹ்மம் ஸித்தியாவிடில் முதலிலே ஆச்ரயமில்லாமையாலே ஸாத

ஶ்ருதம் தோஷமாகாது. ப்ராதிகூல்யநிவ்ருத்தி வேதநவிஷயத்திலே உபாதிபேதங்கள் காரணங்களாகையாலே அவற்றுக்கு வையர்த்த்யமில்லை. அநாதிகர்மப்ரவாஹ ஹேதுகமான ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமாகிற ஸம்ஸாரபந்தம் ஸத்யமாகையாலே பகவதுபாஸநாதி ஜந்யபகவத்ப்ரஸாதத்தாலே தந்நிவ்ருத்தி உபபந்நம். வேதநபேதங் கொள்ளுகையாலே வ்யக்திபேத பந்தமோக்ஷங்கள் உபபந்நங்கள். இப்படி ப்ரமேயஸாரஸ்யமுண்டு. ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்கள் ஸவிஶேஷ விஷயங்களென்று கொள்ளுகையாலே ப்ரமாண ஸாரஸ்யமுமுண்டு. ப்ரபஞ்சஸத்யத்வங் கொள்ளுகையாலே ஸ்வப்நஸாம்ய பரபக்ஷ தூஷண ப்ரமாண ஹாநியுமில்லை. ஸாமஞ்ஜஸ்யார்த்தம் வேதஶரீரத்திலே பூர்வபாகம் கர்மவிஷயம், உத்தரபாகம் ப்ரஹ்மவிஷயமாகையாலே ஸத்யவிஷயமென்று கொள்ளுகிற பாட்டமீமாம்ஸகரை ஶங்கரரைப்போலவும், வேதஶிரஸ்ஸான உத்தரபாகம் ஜீவாதிரிக்தப்ரஹ்மபரமன்று; கர்மகர்த்தாக்களான ஜீவர்கள் ஸ்வரூபத்தை ப்ரதிபாதிக்கையாலே வேதாந்தபாகம் நிஷ்பரமென்று கொள்ளுகிற கர்மமீமாம்ஸகரான ஸாக்ஷாத்ப்ராபாகரர்களைப் போலவுமன்றிக்கே, வேதஶரீரத்திலே பூர்வபாகம் ஆராதநஸ்வரூபகர்மஸ்வரூப ப்ரதிபாதகம்; உத்தரபாகம் ஆராத்ய ஸ்வரூப ப்ரஹ்ம ப்ரதிபாதகம் என்று கொள்ளுகையாலே ஸர்வவேத ஶரீர ஸாரஸ்யமும் ஸித்தம். இப்படி பகவத்பாஷ்யகாரராலே விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிற விஶிஷ்டாத்வைதமதம் வ்யாஸபகவானுக்கு அத்யந்தாபிமதமாயிருக்கும்.

ஸம்பூர்ணம்.

